

ด่วนมาก
ที่ อส 0002/12425

สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนหน้าทับเพย กรุงเทพฯ 10200

27 ธันวาคม 2534

เรื่อง ขอรับรถยนต์ของกลางคืน

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนมาก ที่ กษ 0707.03/27436 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2534

ตามหนังสือที่อ้างถึง สรุปความว่า จังหวัดพัทลุงได้มีหนังสือหารือกรมป่าไม้ในกรณีที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรตำบลป่าพะยอม กิ่งอำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง ได้ยึดไม้แปรรูปและรถยนต์ของกลาง ในคดีความผิดฐานร่วมกันมีไม้หวงห้ามแปรรูปไว้ในครอบครองเกิน 0.20 ม³. โดยไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด ซึ่งพนักงานอัยการจังหวัดพัทลุงได้มีคำสั่งให้งดการสอบสวนและส่งสำนวนคืนให้แก่พนักงานสอบสวนแล้ว ต่อมาเมื่อเจ้าของรถยนต์ขอรับรถยนต์ของกลางคืนก่อนคดีถึงที่สุด ซึ่งจังหวัดพัทลุงเห็นว่า ในกรณีที่รถยนต์ของกลางไม่จำเป็นต้องใช้พยานหลักฐานในการพิจารณาคดี หากจะคืนต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 64 ตรีใช้หรือไม่ ซึ่งกรมป่าไม้มีความเห็นว่า ทางราชการป่าไม้จังหวัดพัทลุงไม่มีอำนาจคืนรถยนต์ของกลางได้โดยลำพัง แต่ต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก่อน จึงขอหารือว่าความเห็นของกรมป่าไม้ถูกต้องหรือไม่ และขอหารือเพิ่มเติมว่าในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ที่ผู้ต้องหาหลบหนี แต่พนักงานอัยการสั่งฟ้องออกหมายจับไว้ หรือคดีที่พนักงานอัยการสั่งฟ้องแต่ไม่ขอริบของกลาง หรือคดีที่พนักงานอัยการสั่งงดการสอบสวน ในการคืนของกลางจะต้องปฏิบัติอย่างไร และขอหารือเกี่ยวกับ มาตรา 1327 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าคำว่า “แผ่นดิน” หมายถึง กระทรวง ทบวง กรม ที่ดูแลรักษาทรัพย์สินใช้หรือไม่ และคำว่า “วันส่ง” หมายถึง วันที่เจ้าหน้าที่ตรวจจับกุมยึดไว้เป็นของกลางในคดีอาญา หรือวันที่เจ้าหน้าที่ของทางราชการได้รับมอบทรัพย์สินนั้นไว้ในความดูแลดังความละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

-2-

สำนักงานอัยการสูงสุดได้พิจารณาโดยมี นายอำนาจ โลบัญญ นิติกร 5 ฝ่ายคดี กองนิติการ กรมป่าไม้ ไปชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาแล้ว เห็นว่า

1. การที่พนักงานอัยการจังหวัดพัทลุงมีคำสั่งให้งดการสอบสวนและส่งสำนวนคืนให้แก่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรตำบลป่าพะยอมไปดำเนินการต่อไปนั้น มิใช่เป็นการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา และไม่มีผลให้คดีถึงที่สุด ดังนั้น การคืนรถยนต์ของกลางให้แก่เจ้าของ หรือนำไปประกอบการสอบสวนในอีกคดีหนึ่งนั้น จึงต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 64 ตรี ก่อน ความเห็นของกรมป่าไม้ในส่วนนี้ ถูกต้องแล้ว

2. ประเด็นที่กรมป่าไม้หรือเพิ่มเติมในคดีการกระทำผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ที่ผู้ต้องหาหลบหนีแต่พนักงานอัยการสั่งฟ้องออกหมายจับก็ดี หรือคดีที่พนักงานอัยการสั่งฟ้องแต่ไม่ขอริบของกลางก็ดี หรือคดีที่พนักงานอัยการสั่งงดการสอบสวนก็ดี มิใช่เป็นกรณีที่พนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา และไม่มีผลให้คดีถึงที่สุดทั้งสิ้น การจัดการเรื่องของกลางย่อมเป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 และพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 64 ตรี และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1327

3. ประเด็นที่กรมป่าไม้หรือเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตีความถ้อยคำในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1327 นั้น

3.1 คำว่า “แผ่นดิน” ในมาตรานี้หมายถึง “รัฐ” มิได้หมายถึง กระทรวง ทบวง กรม ที่ดูแลรักษาทรัพย์สินนั้น

3.2 คำว่า “วันส่ง” ในมาตรานี้ ในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ หมายถึง วันที่ได้ส่งทรัพย์สินของกลางในคดี (เว้นแต่ของกลางที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน) ไว้ในความรักษาของเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ ซึ่งเป็น “กรมในรัฐบาล” ที่มีหน้าที่รักษาทรัพย์สินของกลางในคดีดังกล่าว มิใช่วันที่เจ้าหน้าที่ตรวจจับกุมยึดทรัพย์สินของกลางในคดีอาญา

สำนักอัยการสูงสุดมีความเห็นดังนี้ จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) โอบาส อรุณินท์

(นายโอบาส อรุณินท์)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

กองที่ปรึกษา

โทร. 224-1595

โทรสาร 224-1477

(สำเนา)

ที่ กส 0713/6549

กรมป่าไม้

15 เมษายน 2524

เรื่อง ตราประทับไม้ของรัฐบาล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดลักษณะและความหมายการใช้ตราประทับไม้ของรัฐบาล ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2523 ลงวันที่ 8 ธันวาคม 2523 จำนวน 1 ชุด

ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ปรับปรุงแก้ไขลักษณะและความหมายการใช้ตราประทับไม้ของรัฐบาล ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 เสียใหม่ ตามประกาศ เรื่อง กำหนดลักษณะและความหมายการใช้ตราประทับไม้ของรัฐบาล ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2523 ลงวันที่ 8 ธันวาคม 2523 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เล่ม 97 ตอนที่ 198 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2523 หน้า 4391

กรมป่าไม้ จึงขอส่งสำเนาประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ฯ ดังกล่าวมาเพื่อโปรดทราบ และสั่งเจ้าหน้าที่ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

สำหรับตราประทับไม้ของรัฐบาลดวงใดซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัดและได้ถูกยกเลิกการใช้ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ฯ ฉบับใหม่นี้ ขอให้โปรดสั่งเจ้าหน้าที่นำส่งคืนกรมป่าไม้ต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ดิเรก สกุนธาธวงศ์

(นายดิเรก สกุนธาธวงศ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

กองนิติการ

โทร. 5791192

(สำเนา)

คัตจากราชกิจจานุเบกษา
 ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 เรื่อง กำหนดลักษณะและความหมายการใช้ตราประทับไม้ของรัฐบาล
 ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484
 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2523

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงลักษณะและความหมายในการใช้ตราประทับไม้ของรัฐบาล
 ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 ข้อ 2 ให้ยกเลิก

(1) ประกาศกระทรวงเกษตรราธิราช เรื่อง กำหนดลักษณะและความหมายการใช้ตรา
 ประทับไม้ของรัฐบาล ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ลงวันที่ 21 มกราคม 2486

(2) ประกาศกระทรวงเกษตรราธิราช เรื่อง กำหนดลักษณะและความหมายการใช้ตรา
 ประทับไม้ของรัฐบาล ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2492

(3) ประกาศกระทรวงเกษตรราธิราช เรื่อง กำหนดลักษณะและความหมายการใช้ตรา
 ประทับไม้ของรัฐบาล ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2494

(4) ประกาศกระทรวงเกษตรราธิราช เรื่อง กำหนดลักษณะและความหมายการใช้ตรา
 ประทับไม้ของรัฐบาล ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 (ฉบับที่ 4) ลงวันที่ 25 มกราคม 2494

(5) ประกาศกระทรวงเกษตร เรื่อง กำหนดลักษณะและความหมายการใช้ตรา
 ประทับไม้ของรัฐบาล ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 (ฉบับที่ 5) ลงวันที่ 23 เมษายน 2497

(6) ประกาศกระทรวงเกษตร เรื่อง กำหนดลักษณะและความหมายการใช้ตรา
 ประทับไม้ของรัฐบาล ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 (ฉบับที่ 6) ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2501

ข้อ 3 ตราประทับไม้ของรัฐบาลนั้นให้มีลักษณะหรือรูปรอยตรา และความหมายในการใช้
 ดังที่ระบุไว้ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ 8 ธันวาคม 2523

(ลงนาม) บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(สำเนา)

คัดจากราชกิจจานุเบกษา

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดลักษณะและความหมายการใช้ตราประทับไม้ของรัฐบาลตาม

พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484

ลำดับที่	ลักษณะรูปรอยตรา	ความหมายการใช้	หมายเหตุ
1.		เป็นตราประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้สำหรับประทับไม้เพื่อแสดงว่าเป็นไม้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจแล้ว	. ดำเนินพิเศษ O เลขกำกับตราแต่ละตัว
2.		เป็นตราอนุญาตตัดโค่นไม้สำหรับประทับไม้เพื่อแสดงว่าเป็นไม้ที่อนุญาตให้ตัดฟัน	
3.		เป็นตราอนุญาตชักลากใช้สำหรับประทับไม้เพื่อแสดงว่าเป็นไม้ที่อนุญาตให้ชักลากเพื่อการทำไม้	
4.		เป็นตราค่าภาคหลวง ไม้สักและไม้กระยาเลยใช้สำหรับประทับไม้เพื่อแสดงว่าเป็นไม้สักหรือไม้กระยาเลยที่ชำระค่าภาคหลวงแล้ว	
5.		เป็นตรายกเว้นค่าภาคหลวงใช้สำหรับประทับไม้เพื่อแสดงว่าเป็นไม้ที่ยกเว้นค่าภาคหลวง	
6.		เป็นตราผิดชำระค่าภาคหลวงใช้สำหรับประทับไม้เพื่อแสดงว่าเป็นไม้ที่ผิดชำระค่าภาคหลวง	
7.		เป็นตราหักใช้สำหรับประทับไม้เพื่อแสดงว่าเป็นไม้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดอายัดหรือกักไว้ไม่อนุญาตให้นำเคลื่อนที่ต่อไป เพื่อไต่สวนหรือสอบสวนเกี่ยวกับไม้นั้น	
8.		เป็นตรายึดใช้สำหรับประทับไม้เพื่อแสดงว่าเป็นไม้ที่ยึดไว้เนื่องจากได้มาหรือมีไว้โดยมิชอบด้วยพระราชบัญญัติป่าไม้	

ที่ กษ 0705.03/21563

กรมป่าไม้

ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กทม. 10900

5 สิงหาคม 2539

เรื่อง การทึงไม้ของกลาง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดและป่าไม้เขตทุกเขต

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ พ.ศ.2533

ตามระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ พ.ศ. 2533 ที่ได้ส่งมาเรียนเพื่อโปรดทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นแนวทางปฏิบัติแล้ว นั้น

กรมป่าไม้ ขอเรียนว่า ตามระเบียบฯดังกล่าว ข้อ 6. ได้วางแนวทางปฏิบัติในกรณีไม่สามารถนำของกลางออกจากสถานที่ตรวจยึดว่า “ให้บันทึกเหตุผลไว้เป็นหลักฐานพร้อมทั้งแจ้งพนักงานสอบสวนทราบและรายงานผู้บังคับบัญชาโดยเร็ว” แต่ในทางปฏิบัติเมื่อมีกรณีไม่สามารถนำไม้ของกลางออกจากสถานที่ตรวจยึดได้รายงานกรมป่าไม้ให้พิจารณาอนุมัติทึงไม้ของกลางนั้น การปฏิบัติดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามที่ระเบียบฯ กำหนดและโดยข้อเท็จจริงกรมป่าไม้ไม่อาจทราบได้ว่ารายได้เหมาะสมเพียงใดที่จะนำออกได้หรือไม่ ควรเป็นดุลยพินิจของผู้ตรวจยึดหรือรับมอบ ซึ่งต้องทราบข้อเท็จจริงได้ดีและตัดสินใจได้ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติในเรื่องนี้เป็นไปในทำนองเดียวกันและสอดคล้องกับระเบียบฯ จึงให้ยกเลิกบรรดาหนังสือกรมป่าไม้ที่ได้สั่งการเกี่ยวกับการทึงไม้ของกลางไว้ในที่เกิดเหตุหรือที่ตรวจยึด และให้ถือปฏิบัติว่า หากมีกรณีไม่อาจนำไม้ของกลางออกจากที่เกิดเหตุได้ให้ทำบันทึกแสดงรายละเอียดนำไปแจ้งพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีไว้เป็นหลักฐาน แล้วรายงานตามลำดับจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ป่าไม้เขต ผู้อำนวยการสำนัก หรือผู้อำนวยการกอง ที่ผู้ตรวจยึดหรือผู้รับมอบสังกัดเพื่อทราบ โดยไม่ต้องขออนุมัติให้ทึงไม้ของกลางนั้น หากพบว่าผู้รายงานมีพฤติการณ์ในทางไม่ชอบเกี่ยวกับการรายงานในเรื่องนี้ให้ผู้บังคับบัญชาตามที่กล่าวดำเนินการทางวินัยกับผู้เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) พยุง นพสุวรรณ

(นายพยุง นพสุวรรณ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

กองนิติการ

โทร. 5614819

โทรสาร 5797594

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ กลุ่มนิติการ โทร. 0-2579-9569, 0-2561-4292-3 ต่อ 211,667

ที่ ทส 1610.2/21794

วันที่ 28 ธันวาคม 2550

เรื่อง กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างเฝ้ารักษาของกลาง

เรียน ผู้อำนวยการสำนักจัดการและควบคุมป่าไม้

เลขานุการกรมป่าไม้

ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1-19

ผู้อำนวยการส่วนป้องกันและปราบปรามที่ 1-4

ตามที่หน่วยงานในพื้นที่ได้มีการจัดทำสัญญาจ้างเฝ้ารักษาของกลาง เพื่อรักษาของกลาง ในคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการค้าป่าไม้ โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการค้าป่าไม้ พ.ศ. 2533 นั้น

กรมป่าไม้ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าการดำเนินการเกี่ยวกับการจ้างเฝ้ารักษาของกลาง ที่หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันยังมีความไม่รัดกุมอยู่หลายประการ เพื่อเป็นการป้องกัน มิให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ ในชั้นนี้จึงขอให้ระงับการทำสัญญาจ้างเฝ้ารักษาของกลางไว้ก่อน ยกเว้นกรณีที่มีความจำเป็นที่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ให้ขออนุมัติสำนักจัดการและควบคุมป่าไม้ เป็นกรณี ๆ ไป ทั้งนี้จนกว่าจะแจ้งเปลี่ยนแปลง สำหรับของกลางที่ต้องเก็บรักษาขอให้ประสานงานกับ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1-19 ในการจัดหาสถานที่ของหน่วยงานกรมป่าไม้เป็นที่เก็บรักษาไว้ก่อน และจัดทำทะเบียนบันทึกรายการของกลางไว้ให้ถูกต้องและครบถ้วน

อนึ่ง กรมป่าไม้ ได้แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำร่างระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการจ้างเฝ้ารักษาของกลางเพื่อดำเนินการตามสำเนาคำสั่งที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(ลงนาม)

สมศักดิ์ เนติรังษีวัชร

(นายสมศักดิ์ เนติรังษีวัชร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้
ว่าด้วยมาตรการควบคุม ตรวจสอบและเร่งรัดการดำเนินคดีอาญา
พ.ศ. 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ที่บัญญัติให้ อธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกรมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และเป็นไปตามเป้าหมาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง และตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2536 เห็นชอบมาตรการในการควบคุม ตรวจสอบและเร่งรัดการดำเนินคดีตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ป.ป.ป.) เสนอ โดยกำหนดให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีตามกฎหมายออกระเบียบหรือคำสั่งเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ไว้ โดยเฉพาะ และออกระเบียบหรือคำสั่งเกี่ยวกับการดำเนินคดีแพ่งทั่วไป ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาของกรมป่าไม้เป็นไปตามมติรัฐมนตรีดังกล่าว กรมป่าไม้ จึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยมาตรการควบคุม ตรวจสอบและเร่งรัดการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาบางส่วนบางตอนใน ข้อระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และบันทึกอื่นใดที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ยกเลิกส่วนนั้น และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“คดีอาญา” หมายความว่า คดีซึ่งมีการกระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ดังนี้

- (1) พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484
- (2) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พุทธศักราช 2507
- (3) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พุทธศักราช 2504
- (4) พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พุทธศักราช 2535
- (5) พระราชบัญญัติสวนป่า พุทธศักราช 2535
- (6) พระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พุทธศักราช 2545

“คดีอาญาทั่วไป” หมายความว่า คดีซึ่งมีการกระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีโทษทางอาญา ซึ่งมีใช้เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ ซึ่งกรมป่าไม้ อยู่ในฐานะผู้เสียหาย

“กฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้” หมายความว่า พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.2507 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2504 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พุทธศักราช 2545

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลผู้ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้และประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมา พนักงานจ้างเหมาบริการ ลูกจ้างชั่วคราว ของกรมป่าไม้

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานตามสายงานที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ สังกัดอยู่ ชั้นเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับ เช่น ผู้อำนวยการส่วน หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน หัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าหน่วย เป็นต้น

“ผู้บริหารหน่วยงาน” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานตามสายงานที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ สังกัดอยู่ โดยมีตำแหน่ง เช่น อธิบดี รองอธิบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการกลุ่ม ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้

“รองอธิบดี” หมายความว่า รองอธิบดีกรมป่าไม้ ผู้ได้รับมอบอำนาจในการดำเนินคดีอาญา คดีอาญาทั่วไป

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

ข้อ 5 เพื่อเป็นการกำหนดมาตรการควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ในคดีอาญา ในกรณีที่มีใช้การดำเนินการตรวจสอบหาข้อมูลการกระทำความผิดอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ในทางลับ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ แต่งกายชุดเครื่องแบบตามที่กรมป่าไม้กำหนด ตามสถานการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่

หมวด 1

ขั้นตอนในการปฏิบัติในการดำเนินคดีอาญา

ข้อ 6 การดำเนินคดีอาญาตามระเบียบนี้ เริ่มตั้งแต่

- (1) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่า มีการกระทำความผิดคดีอาญาเกิดขึ้นหรือ
- (2) เมื่อมีผู้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า มีการกระทำความผิดคดีอาญาเกิดขึ้น

ลักษณะ 1

พบการกระทำความผิดซึ่งหน้า

ข้อ 7 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่ามิเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ซึ่งเป็นความผิดซึ่งหน้า ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงตนว่าเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

-3-

ตามกฎหมาย และดำเนินการตรวจสอบการกระทำดังกล่าวทันที โดยทำการตรวจสอบให้ละเอียดรอบคอบ ทั้งนี้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า หากตรวจสอบแล้วปรากฏว่าการกระทำดังกล่าว เป็นความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการจับกุมผู้กระทำความผิดดังกล่าว

ข้อ 8 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่ามีการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ซึ่งเป็นความผิดซึ่งหน้า การจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงตนว่าเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย แล้วแจ้งแก่ผู้กระทำความผิดว่าเขาต้องถูกจับพร้อมทั้งแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ แล้วสั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวน (สถานีตำรวจ) แต่ถ้าจำเป็นให้จับตัวไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวน

ลักษณะ 2

การกระทำซึ่งมิใช่ความผิดซึ่งหน้า

ข้อ 9 กรณีที่มีการร้องเรียนด้วยหนังสือหรือด้วยวาจาจากบุคคลอื่นว่า มีการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการร้องเรียนดังกล่าว รายงานให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับทราบ ภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่ได้รับการร้องเรียนดังกล่าว เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับรายงานแล้วให้รีบออกไปตรวจสอบ หรือสั่งการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบการกระทำดังกล่าว

กรณีมีเหตุจำเป็นไม่อาจรายงานเกี่ยวกับการร้องเรียนให้ผู้บังคับบัญชาทราบภายในกำหนดเวลาดตามวรรคหนึ่ง หรือหากล่าช้าผู้กระทำความผิดจะหลบหนีก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบโดยเร็ว แล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับทราบ ภายใน 48 ชั่วโมง นับแต่ตรวจสอบแล้วเสร็จ พร้อมทั้งระบุเหตุจำเป็นดังกล่าวด้วย

ข้อ 10 กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบว่า มีการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ ซึ่งมีไม่ใช่ออกหมายจับ ไม่ว่าจะเป็นการทราบโดยได้รับแจ้งหรือเป็นผลที่ได้จากการตรวจสอบ หากรู้ตัวผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดยื่นคำร้องขอต่อศาลให้ออกหมายจับ

หากมีความจำเป็นต้องมีการค้นคนที่ได้มีการออกหมายจับไว้แล้วหรือค้นสิ่งของในที่รโหฐาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการรวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่สามารถจะกระทำได้และเสนอพยานหลักฐานเหล่านั้นในการดำเนินการร้องขอต่อศาลให้ออกหมายค้น

ในกรณีที่ค้นโดยมีหมาย เจ้าพนักงานงานผู้มีชื่อในหมายค้นหรือผู้รักษาการแทน ซึ่งต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการ หรือตำรวจตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเท่านั้น มีอำนาจเป็นหัวหน้าไปจัดการให้เป็นไปตามหมายนั้น

/เมื่อศาลได้...

เมื่อศาลได้ออกหมายค้นให้แล้ว ให้เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เพื่อร่วมเข้าทำการตรวจค้น แต่หากเป็นกรณีเร่งด่วนหรือจำเป็นไม่อาจจะประสานงานได้ทันเนื่องจากอาจมีการทำลายพยานหลักฐาน หรือผู้ที่ออกหมายจับไว้แล้ว จะหลบหนีให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคก่อนทำการค้นโดยไม่ต้องประสานงาน

ข้อ 11 ในการค้นนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เช่น ก่อนทำการค้นให้แสดงตนว่าเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย แสดงหมายค้นให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือฐานที่กำหนดตามหมายนั้น และทำการค้นด้วยวิธีการอันสมควร

เมื่อค้นแล้วหากพบว่าไม่มีสิ่งของที่เป็ความผิดในคดีอาญาให้ทำการยึดหรืออายัดหรือในกรณีที่พบผู้กระทำความผิดที่ได้มีการออกหมายจับไว้แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการจับกุม

ลักษณะ 3

การจับกุม

ข้อ 12 วิธีการจับกุมพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าบุคคลซึ่งจะถูกจับขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับหรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนีพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการจับมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับผู้นั้น

ข้อ 13 การจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมทำบันทึกการจับกุมทุกครั้งภายหลังที่ได้มีการจับกุมแล้ว เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ที่ทำให้ไม่อาจบันทึกการจับกุมได้ในขณะนั้นแต่ทั้งนี้ให้จัดทำบันทึกการจับกุมในภายหลังทันทีที่มีโอกาสแรกที่จะกระทำได้

การทำบันทึกการจับกุมให้ระบุสถานที่ วัน เดือน ปี ที่ทำ นามและตำแหน่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำ และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดให้ละเอียดข้อกล่าวหาหรือฐานความผิดให้ครบถ้วน และระบุพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดให้ครบถ้วนทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานวัตถุ ให้จดบันทึกหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้กระทำความผิด พร้อมรายละเอียดและถ่ายภาพผู้กระทำความผิดไว้ ตลอดจนพยานแวดล้อมต่าง ๆ ในกรณีที่การกระทำความผิดเกิดขึ้น ในพื้นที่ป่าไม้ ให้ระบุสถานะของพื้นที่ว่า เป็นป่า ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 เป็นป่าตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 พร้อมทั้งระบุชื่อ ป่า ป่าสงวนแห่งชาติ และระบุท้องที่ เกิดเหตุ โดยระบุ หมู่ บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ให้ชัดเจน รวมทั้งเขียนแผนที่เกิดเหตุ พร้อมตำแหน่งที่เกิดเหตุ รูปแปลง ขอบเขต และค่าพิกัด UTM โดยเครื่อง GPS ให้ชัดเจน และถ่ายภาพสถานที่เกิดเหตุ

ข้อ 14 เมื่อได้ทำการจับกุมแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รีบนำตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการ ของพนักงานสอบสวน (สถานีตำรวจ) ในเขตท้องที่ที่มีอำนาจตามกฎหมายโดยเร็ว แล้วกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนพร้อมทั้งส่งตัวผู้ถูกจับ (ผู้ต้องหา) ของกลาง และสำเนาบันทึกจับกุม (ถ้ามี)

-5-

ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อลงบันทึกประจำวันไว้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอคัดถ่ายสำเนาบันทึกประจำวันและให้เก็บไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่ไม่สามารถคัดถ่ายสำเนาบันทึกประจำวันได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกถึงข้ออุปสรรคไว้ และให้เสนอบันทึกข้ออุปสรรคร่วมกับรายงานการดำเนินการคดีอาญาให้ผู้บังคับบัญชาทราบภายใน 48 ชั่วโมง

ลักษณะ 4

การ รู้/ไม่รู้ ตัวผู้กระทำความผิด

ข้อ 15 กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ และรู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่ยังจับกุมตัวไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าวให้ครบถ้วนพร้อมทั้งเขียนแผนที่เกิดเหตุพร้อมตำแหน่งพื้นที่ที่เกิดเหตุ และค่าพิกัด UTM โดยเครื่องมือ GPS และถ่ายภาพสถานที่เกิดเหตุแล้วรีบดำเนินการแจ้งความกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนในเขตท้องที่มีอำนาจตามกฎหมาย ภายใน 48 ชั่วโมง นับแต่รู้ตัวผู้กระทำความผิดและให้ดำเนินการติดต่อประสานงานกับพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินการร้องขอต่อศาลให้ออกหมายจับผู้กระทำความผิดต่อไป แล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบภายใน 48 ชั่วโมง นับแต่แจ้งความกล่าวโทษ และให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับรายงานดังกล่าว รายงานให้ผู้บริหารหน่วยงานซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของตนทราบ ภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับรายงาน

กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ แต่ไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิดดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าวให้ครบถ้วน พร้อมทั้งเขียนแผนที่เกิดเหตุ ตำแหน่งพื้นที่ที่เกิดเหตุ พร้อมค่าพิกัด UTM โดยเครื่องมือ GPS และถ่ายภาพสถานที่เกิดเหตุ แล้วรีบดำเนินการแจ้งความกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนในเขตท้องที่มีอำนาจตามกฎหมายภายใน 48 ชั่วโมง นับแต่พบการกระทำความผิดดังกล่าว เพื่อที่พนักงานสอบสวนจะได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนและจับกุมผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีต่อไป โดยการรายงานให้ผู้บังคับบัญชาและผู้บริหารหน่วยงานให้ปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง

ลักษณะ 5

ของกลางและการตรวจพิสูจน์

ข้อ 16 การตรวจยึดของกลางในคดีความผิดกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบหลักเกณฑ์ที่กรมป่าไม้ กำหนดโดยเคร่งครัด

ข้อ 17 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับมอบของกลางในความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้จากพนักงานสอบสวนเพื่อเก็บรักษาตามข้อตกลงระหว่างส่วนราชการแล้วให้ผู้รับมอบของกลางนำของกลางดังกล่าวไปเก็บรักษา ณ สถานที่ปลอดภัยและเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้เกิดการสูญหาย

/หรือเสียหาย...

หรือเสียหาย หรือนำของกลางดังกล่าวไปดำเนินการตามระเบียบและหลักเกณฑ์ เว้นแต่กรณีที่มีเหตุจำเป็น หรือไม่มีสถานที่เก็บรักษาของกลางก็ให้ดำเนินการจ้างเช่ารักษาตามระเบียบหลักเกณฑ์ที่กรมป่าไม้ หรือทางราชการกำหนดไว้ และลงทะเบียนของกลางไว้เป็นหลักฐานแล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ตามหลักเกณฑ์และกำหนดตามเวลาข้อ 21 โดยอนุโลม

ข้อ 18 ของกลางในคดี หากเป็นรถยนต์ เครื่องจักร หรือวัตถุอื่นใดที่กฎหมายกำหนดไว้ ให้ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งขอทราบ รายละเอียดทางทะเบียนจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยให้ขอรับการสำเนาทางทะเบียน สำเนาภาพถ่าย (ถ้ามี) และเมื่อได้สำเนาแล้ว ให้จัดบันทึกข้อมูลทางทะเบียน พร้อมทั้งภาพถ่ายของกลาง ดังกล่าว และแนบไว้ในสมุดบัญชี โดยหากในรอบระยะเวลา 30 วัน ปรากฏมีข้อมูลรถยนต์ของกลาง เพิ่มขึ้นใหม่ในสมุดบัญชี ให้ส่งสำเนาข้อมูลที่บันทึกใหม่นั้นให้แก่สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า

ให้สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า รวบรวมข้อมูลของในคดีกลางตามวรรคก่อน ไว้เป็นหลักฐานข้อมูลเพื่อใช้ตรวจสอบ และให้ตรวจสอบว่าได้เคยมีการนำของกลางที่ได้รับรายงานมานั้น ใช้ในการกระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้มาก่อนหรือไม่ หากตรวจพบว่าได้เคยมีการใช้ของกลางนั้น กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้มาก่อน ให้สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่าเสนอ เรื่องต่อกรมป่าไม้เพื่อแจ้งให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการทราบแล้วแต่กรณี ว่าได้เคยมีการใช้ ของกลางในคดีกระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้มาก่อน เพื่อขอให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงาน อัยการเสนอความเห็นขอให้ศาลริบของกลางให้ตกเป็นของแผ่นดิน เนื่องจากมีการใช้ของกลางกระทำความผิด ตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้หลายครั้งอันแสดงให้เห็นว่าเจ้าของทรัพย์สินมีส่วนรู้เห็นเป็นใจในการกระทำ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ แต่หากตรวจแล้วไม่พบว่าเคยมีการนำของกลางใช้ใน การกระทำความผิดมาก่อน ให้สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่าจัดทำหนังสือประทับตราแจ้งให้ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของ กรรมสิทธิ์ตามทะเบียนทราบถึงการยึดอายัด ของกลาง โดยให้จัดส่งเป็นไปรษณีย์ตอบรับ และให้สำนักป้องกัน รักษาป่าและควบคุมไฟป่าจัดเก็บหลักฐานการตอบรับไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 19 เมื่อมีผู้ร้องขอคืนของกลางระหว่างคดี และของกลางในคดีนั้นอยู่ในความครอบครอง ของหน่วยงานของกรมป่าไม้ ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 และให้หน่วยงานของกรม ป่าไม้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการขอคืนของกลางระหว่างคดีนั้นให้ครบถ้วนสมบูรณ์เท่าที่จะ กระทำได้ แจ้งให้สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า เพื่อเป็นผู้ดำเนินการในการเสนออนุญาตการคืนของ กลางระหว่างคดีจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้สำนักป้องกันรักษาป่าและ ควบคุมไฟป่าแจ้งขั้นตอนการดำเนินการให้บุคคลภายนอกผู้ร้องขอคืนของกลางทราบ

หากพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการร้องของกลางเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85/1 ให้ผู้บริหารหน่วยงานทำการส่งมอบของกลาง ที่ได้มีการร้องขอนั้นให้แก่พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี และให้จัดทำบันทึกส่งมอบ ของกลางโดยละเอียด โดยให้บันทึกปรากฏข้อความว่า “เป็นการส่งมอบของกลางตามประมวลกฎหมาย

-7-

วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85/1 เท่านั้น มิใช่เป็นการคืนตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 64 ตรี ซึ่งหากพนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการจะทำการคืนของกลางไปโดยเด็ดขาดให้แก่ผู้ใด จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติป่าไม้ มาตรา 64 ตรีด้วย” และภายหลังการดำเนินการให้จัดทำเป็นรายงานแจ้งให้สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่าทราบด้วยทุกครั้ง และให้สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า นำวิธีปฏิบัติตามข้อ 18 วรรคสองมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ 20 ในกรณีที่จะต้องมีการตรวจพิสูจน์ไม้ของกลางในคดีอาญาในท้องที่ใด ไม่ว่าจะโดยการร้องขอโดยพนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นใด ให้ผู้บริหารหน่วยงานในท้องที่นั้นกำหนดให้เจ้าพนักงานผู้ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมการตรวจพิสูจน์ไม้ที่ได้ขึ้นทะเบียนโดยสำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้แล้ว และปฏิบัติหน้าที่อยู่ในหน่วยงานท้องที่ที่จะทำการตรวจพิสูจน์ไม้นั้น มีหน้าที่ทำการตรวจพิสูจน์ไม้

หากในหน่วยงานท้องที่ใดไม่มีผู้ผ่านการฝึกอบรมหรือผู้ผ่านการฝึกอบรมไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้บริหารหน่วยงานท้องที่ที่จะต้องทำการตรวจพิสูจน์ไม้ร้องขอให้ผู้ผ่านการฝึกอบรมจากหน่วยงานที่อยู่ใกล้เคียงหรือผู้ชำนาญการของสำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้ กรมป่าไม้ และให้ผู้บริหารหน่วยงานพื้นที่ใกล้เคียงหรือสำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้จัดส่งผู้ผ่านการฝึกอบรมไปทำการตรวจพิสูจน์ไม้โดยเร็ว

ให้ผู้ทำการตรวจพิสูจน์ไม้ดำเนินการตรวจพิสูจน์ไม้ตามหลักวิชาการโดยเร็ว และให้ผู้ทำการตรวจพิสูจน์ไม้ใช้วิธีการที่เหมาะสมบันทึกไว้เป็นพยานหลักฐาน เช่น ภาพถ่าย เก็บตัวอย่าง ทำเครื่องหมาย ฯลฯ และบันทึกความเห็นไว้เป็นหลักฐาน และแจ้งผลการตรวจพิสูจน์ไม้ให้ผู้บริหารหน่วยงานท้องที่ที่ทำการตรวจพิสูจน์ไม้ทราบ และให้ผู้บริหารหน่วยงานท้องที่แจ้งผลการตรวจพิสูจน์ไม้แก่ผู้ร้องขอให้ตรวจพิสูจน์ไม้โดยเร็ว

ค่าใช้จ่ายของผู้ตรวจพิสูจน์ไม้ ไม่ว่าจะการไปราชการ ค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์ไม้ ให้เบิกจากงบประมาณของหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ตรวจพิสูจน์ไม้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

ลักษณะ 6

การรายงานคดีอาญา

ข้อ 21 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้หรือตรวจยึดของกลาง หรือตรวจพบการกระทำความผิดในความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวรายงานให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับทราบภายใน 48 ชั่วโมง นับแต่เวลาเสร็จสิ้นการจับกุมหรือตรวจยึดของกลาง หรือตรวจพบการกระทำความผิดแล้วแต่กรณี เว้นแต่ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจรายงานภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ และให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับรายงานดังกล่าวรายงานผลการจับกุมตรวจยึดของกลางหรือตรวจพบการกระทำความผิดดังกล่าวให้ผู้บริหารหน่วยงานทราบภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน และให้ผู้บริหารหน่วยงานรายงานให้อธิบดีทราบ ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน

ข้อ 22 การรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับทราบตามข้อ 21 ให้แนบสำเนาบันทึกการจับกุมแผนที่เกิดเหตุ สำเนาบันทึกประจำวันการรับแจ้งความกล่าวโทษของพนักงานสอบสวนและเอกสารหลักฐานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งระบุปัญหาหรืออุปสรรค (หากมี) ซึ่งในกรณีมีปัญหาหรืออุปสรรคให้เสนอความเห็นถึงวิธีการหรือแนวทางการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคดังกล่าวด้วย

หมวด 2

ขั้นตอนในการปฏิบัติในการดำเนินคดีอาญาทั่วไป

ข้อ 23 กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ พบว่ามีการกระทำความผิดอาญาทั่วไป ให้แจ้งให้แก่ผู้บังคับบัญชาของตนทราบทันที และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ นั้นดำเนินการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน (ตำรวจ) ในท้องที่ทันที ด้วยช่องทางการสื่อสารที่เร็วที่สุด

เมื่อผู้บังคับบัญชาตามสายงานได้รับรายงานให้ไปตรวจสอบที่เกิดเหตุทันที และให้เป็นผู้มีอำนาจควบคุมสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เว้นแต่ในกรณีสุดวิสัยไม่สามารถเดินทางไปได้ ให้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ ที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ในเวลานั้นเป็นผู้มีอำนาจควบคุมสถานการณ์การมอบหมายดังกล่าวอาจมอบหมายด้วยวาจาหรือมอบหมายผ่านช่องทางการสื่อสารอื่นใด

ในระหว่างที่รอพนักงานสอบสวน (ตำรวจ) ผู้มีอำนาจควบคุมสถานการณ์ อาจมีคำสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ หรืออาจดำเนินการด้วยตนเอง ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุให้ครบถ้วน พร้อมทั้งเขียนแผนที่เกิดเหตุและถ่ายภาพสถานที่เกิดเหตุและสภาพความเสียหายของทรัพย์สินของทางราชการ เท่าที่จะสามารถดำเนินการได้ในเบื้องต้น โดยการดำเนินการดังกล่าวจะต้องไม่เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพหรือทำลายข้อเท็จจริงอันเป็นพยานหลักฐานต่างๆในคดีก่อนที่พนักงานสอบสวนเข้าสอบสวนในที่เกิดเหตุ หากไม่แน่ใจว่าการดำเนินการดังกล่าวจะกระทบและอาจจะเป็นการทำลายพยานหลักฐานโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือไม่ ให้ผู้มีอำนาจควบคุมสถานการณ์มีคำสั่งห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปในสถานที่เกิดเหตุ จนกว่าพนักงานสอบสวนจะได้ออกมาถึงและให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของพนักงานสอบสวน

ข้อ 24 หากพบความผิดอาญาทั่วไปเป็นความผิดอันยอมความไม่ได้ เช่น วางเพลิงเผาทรัพย์ ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ เป็นต้น นอกจากจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อ 23 แล้ว ให้ผู้ควบคุมสถานการณ์ ร่วมกับผู้ที่พบเห็นการกระทำความผิดอาญาทั่วไปนั้น ไปดำเนินการแจ้งความกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนในเขตท้องที่ที่มีอำนาจตามกฎหมาย ภายใน 48 ชั่วโมง นับแต่พบการกระทำความผิดดังกล่าว และรายงานให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับทราบภายใน 48 ชั่วโมง นับแต่พบการกระทำความผิดอาญาทั่วไปดังกล่าว และให้ผู้บังคับบัญชารายงานให้ผู้บริหารหน่วยงานรายงานให้อธิบดีหรือรองอธิบดีทราบภายใน 7 วัน นับแต่วันได้รับรายงาน

-9-

ข้อ 25 เมื่ออธิบดีหรือรองอธิบดีได้สั่งการให้หน่วยงานใดที่เกิดคดีอาญาทั่วไป หรือเจ้าหน้าที่ใดดำเนินคดีอาญาทั่วไป ทั้งความผิดอันยอมความได้ หรือความผิดอันยอมความไม่ได้ แต่ยังมีได้มีการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ให้ผู้บริหารหน่วยงานของหน่วยงานนั้น หรือเจ้าหน้าที่นั้นมีอำนาจดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดอาญาทั่วไปดังกล่าว โดยให้ประมวลเรื่องจัดทำเป็นรายงานสรุปเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งพยานหลักฐานแจ้งให้กลุ่มนิติการภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้รับคำสั่งการ

การดำเนินการของผู้บริหารหน่วยงานตามข้อนี้ อาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของตนเป็นผู้ดำเนินการแทน และการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง อาจขอให้เจ้าหน้าที่อื่นใดเข้าร่วมดำเนินการ

ให้กลุ่มนิติการพิจารณาตรวจสอบรายงานตามวรรคหนึ่ง และทำความเข้าใจในการดำเนินคดีอาญาทั่วไปให้แก่อธิบดีหรือรองอธิบดีภายใน 10 วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน

เมื่ออธิบดีหรือรองอธิบดีได้มอบหมายให้ผู้บริหารหน่วยงานใด หรือเจ้าหน้าที่ใดได้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวไปดำเนินการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบการมอบหมายให้ร้องทุกข์ แต่ทั้งนี้จะต้องดำเนินการร้องทุกข์ตามกฎหมายภายในกำหนดอายุความ และภายหลังจากการร้องทุกข์แล้วให้แจ้งกลุ่มนิติการทราบภายใน 7 วัน

การขอขยายระยะเวลาดำเนินการตามข้อนี้ให้ขอขยายระยะเวลาต่ออธิบดีหรือรองอธิบดีผู้สั่งการโดยตรง โดยมีให้นำข้อ 26 และข้อ 27 มาใช้

หมวด 3

การขอขยายระยะเวลาดำเนินการ

ข้อ 26 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในชั้นตอนใด ให้ขออนุมัติขยายเวลาดำเนินการเป็นหนังสือพร้อมทั้งระบุเหตุแห่งความล่าช้าต่อผู้มีอำนาจในการอนุมัติให้ขยายเวลาข้อ 27 ภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าว กรณีมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจขออนุมัติขอขยายระยะเวลาภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ให้ดำเนินการขออนุมัติขยายระยะเวลาในโอกาสแรกที่พึงกระทำได้และให้แสดงเหตุจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวประกอบการพิจารณาด้วย

การขออนุมัติขยายระยะเวลาดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องรายงานเรื่องอายุความร้องทุกข์และอายุความฟ้องร้องคดีที่เหลือให้ผู้บังคับบัญชาทราบด้วยทุกครั้ง เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา

ข้อ 27 ให้บุคคลดังต่อไปนี้ มีอำนาจขยายระยะเวลาดำเนินการในแต่ละชั้นตอนได้ครั้งละไม่เกิน 7 วัน และขยายได้ไม่เกินสามครั้ง ดังนี้

(1) การขอขยายระยะเวลาครั้งที่หนึ่ง ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารหน่วยงานซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามสายงาน

(2) การขอขยายระยะเวลาครั้งที่สองและครั้งที่สามให้เป็นอำนาจของรองอธิบดี

ในกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างยิ่งที่ไม่อาจดำเนินการภายในระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ขยายระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจยื่นหรือขยายเวลาดำเนินการในและขั้นตอนได้ตามที่ เห็นสมควร

หมวด 4

การควบคุมการดำเนินคดีอาญา และคดีอาญาทั่วไป

ข้อ 28 ให้ผู้บริหารหน่วยงาน มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดหน่วยงานของตนเป็น “ผู้รับผิดชอบคดีอาญา” ในคดีอาญาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดตนได้ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการจับกุม ตรวจยึด หรือตรวจพบการกระทำความผิด สำหรับในคดีอาญาทั่วไปเมื่อได้มีการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนแล้วให้ผู้บริหารหน่วยงานมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดหน่วยงานของตนเป็น “ผู้แทนคดีอาญาทั่วไป” ในคดีอาญาทั่วไป โดยให้ผู้รับผิดชอบคดีอาญาและผู้แทนคดีอาญาทั่วไปมีหน้าที่ดังนี้

(1) ติดต่อประสานงานกับพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบคดี

(2) ชี้แจงข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และรวบรวมเอกสารและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดีให้พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบคดี

(3) ติดตามผลคดีว่าอยู่ในขั้นตอนใด และสถานะทางคดีเป็นเช่นไร

(4) รายงานการดำเนินการของตนและผลคดีว่าอยู่ในขั้นตอนใด ตลอดจนสถานะทางคดีเป็นเช่นไร

(5) เมื่อศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งไม่ว่าศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกา ให้ดำเนินการคัดสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าว แล้วรายงานให้ผู้บริหารหน่วยงานทราบ

กรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดี หรือคดีถึงที่สุดโดยศาลพิพากษายกฟ้อง ในคดีอาญา และคดีอาญาทั่วไป ให้ผู้รับผิดชอบคดีอาญา หรือผู้แทนคดีอาญาทั่วไป ดำเนินการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยให้ร้องขอต่อพนักงานอัยการเพื่อขอทราบสรุปพยานหลักฐานพร้อมทั้งความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดีหรือขอคัดสำเนาคำพิพากษาศาลแล้วแต่กรณี แล้วเสนอให้ผู้บริหารหน่วยงานวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดีหรือศาลพิพากษายกฟ้องคดีดังกล่าว พร้อมเสนอความเห็นให้อธิบดีภายใน 15 วัน นับแต่ได้ทราบถึงเหตุดังกล่าว โดยคดีอาญาให้เสนอผ่านสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า คดีอาญาทั่วไปให้ผ่านกลุ่มนิติการ

-11-

ให้ผู้บริหารหน่วยงาน รายงานผลความคืบหน้าในคดีอาญา ที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนให้อธิบดี หรือรองอธิบดีกรมป่าไม้ ทราบทุก 3 เดือน โดยให้รายงานผ่านสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า สำหรับการรายงานผลคดีอาญาทั่วไปให้รายงานต่ออธิบดีหรือรองอธิบดี ทราบทุก 3 เดือน โดยให้รายงานผ่านกลุ่มนิติการ

ข้อ 29 สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า เป็นหน่วยงานรับผิดชอบเกี่ยวกับการรวบรวมรายงานของหน่วยงานต่างๆที่รายงานเกี่ยวกับการจับกุม การตรวจยึดของกลาง การจัดการของกลาง และการตรวจพบการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ และคดีอาญาที่รายงานต่ออธิบดีหรือรองอธิบดี รวมทั้งตรวจสอบ ควบคุม กำกับดูแลในส่วนของการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ และการดำเนินคดีอาญาให้หน่วยงานต่างๆในสังกัดกรมป่าไม้ปฏิบัติตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และให้จัดทำบัญชีสรุปคดีอาญา เสนอให้อธิบดีหรือรองอธิบดีทราบทุก 1 เดือน

ข้อ 30 สำหรับการกระทำความผิดอาญาทั่วไป ซึ่งมีใช้ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ ให้กลุ่มนิติการเป็นหน่วยงานรับผิดชอบเกี่ยวกับการรวบรวมรายงาน รวมทั้งตรวจสอบ ควบคุม กำกับดูแลให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และสรุปรายงานเสนออธิบดีหรือรองอธิบดี และหากพบว่าการกระทำความผิดอาญาทั่วไปที่กรมป่าไม้เป็นผู้เสียหายที่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่เข้าไปเกี่ยวข้อง ทั้งในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำความผิดในทางอาญา หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่เป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดในทางอาญา ให้กลุ่มนิติการแจ้งให้สำนักบริหารกลางและแจ้งให้หน่วยงานของกรมป่าไม้ที่มีหน้ารับผิดชอบตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ภายใน 7 วัน นับแต่เมื่อทราบ เพื่อให้ดำเนินการตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ 31 สำหรับกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ ต้องหาคดีอาญาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ ตกเป็นผู้เสียหาย หรือผู้ถูกกล่าวหา หรือต้องหาคดีอาญา อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายในคดีอาญา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ รายงานต่อผู้บังคับบัญชาตามสายงานโดยเร่งด่วน และให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับรายงานหรือได้ทราบถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วรายงานให้ผู้บริหารหน่วยงานทราบภายใน 5 วัน และให้ผู้บริหารหน่วยงานพิจารณาให้ความเห็นว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ ต้องหาคดีอาญาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบกฎหมายหรือไม่ และให้แจ้งสำนักบริหารกลางทราบภายใน 7 วัน

ให้สำนักบริหารกลางเป็นหน่วยงานรับผิดชอบเกี่ยวกับการรวบรวมรายงาน รวมทั้งตรวจสอบ ควบคุม กำกับดูแล ให้ความช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เช่น การเสนอให้กรมป่าไม้แจ้งขอให้พนักงานอัยการเป็นทนายความแก้ต่างคดีอาญาเป็นต้น และสรุปรายงานเสนออธิบดีหรือรองอธิบดี

/ข้อ 32 อธิบดี...

ข้อ 32 อธิบดีอาจมอบหมายให้รองอธิบดีเป็นผู้ควบคุมการดำเนินการในคดีอาญา หรือคดีอาญาทั่วไปเป็นการเฉพาะคดี และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในคดีอาญาคดีอาญาทั่วไป ที่อธิบดีได้มอบหมายนั้นปฏิบัติตามระเบียบนี้ภายใต้การบังคับบัญชาของรองอธิบดี

ในกรณีที่รองอธิบดีที่ได้รับมอบหมายนั้น พิจารณาเรื่องราวข้อเท็จจริงในคดีแล้วเห็นว่า เป็นคดีสำคัญหรือส่งผลกระทบต่อกรมป่าไม้อย่างยิ่ง ให้รายงานให้อธิบดีโดยเร่งด่วน หรือหากรองอธิบดี พิจารณาแล้ว เห็นว่าคดีอาญา หรือคดีอาญาทั่วไปนั้น ไม่ได้เป็นคดีสำคัญหรือไม่ส่งผลกระทบต่อกรมป่าไม้ อย่างยิ่ง ให้รวบรวมสำนวนคดีนั้นไว้ที่หน่วยงานที่รับผิดชอบคดีอาญาหรือคดีอาญาทั่วไปนั้น เพื่อให้ปฏิบัติให้ เป็นไปตามระเบียบนี้ภายใต้การบังคับบัญชาของรองอธิบดี

ในคดีอาญาหรือคดีอาญาทั่วไปที่รองอธิบดีได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการ จนยุติคดีแล้ว ตามขั้นตอนของกฎหมาย เมื่อได้สรุปรายงานผลการยุติคดีให้อธิบดีทราบแล้วให้ดำเนินการ จัดการเอกสารไปตามระเบียบของทางราชการ

อธิบดีจะเรียกให้รายงานผลคดีที่ได้มอบหมายให้รองอธิบดีตามวรรคหนึ่งในเวลาใดก็ได้

ข้อ 33 บรรดาการดำเนินคดีอาญาที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการ ต่อไปจนเสร็จสิ้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบนี้เท่าที่จะปฏิบัติได้

ข้อ 34 ให้อธิบดีกรมป่าไม้ รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอาจตีความ วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของอธิบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด 5

การตรวจสอบการดำเนินคดีและโทษ

ข้อ 35 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ พบการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดย มิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ให้รายงานพฤติกรรมดังกล่าวต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งดังต่อไปนี้ได้โดยตรงโดยไม่จำเป็นต้องรายงาน ผ่านผู้บังคับบัญชาตามสายงาน

- (1) อธิบดี
- (2) รองอธิบดี
- (3) ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้
- (4) ผู้อำนวยการสำนัก
- (5) ผู้บริหารหน่วยงาน

การรายงานตามวรรคหนึ่งอาจเสนอเป็นข้อร้องเรียนด้วยวาจา ทำเป็นลายลักษณ์อักษร หรือร้องเรียนผ่านทางเว็บไซต์ของกรมป่าไม้ และให้ระบุชื่อผู้รายงาน หรือหากไม่ประสงค์ออกนาม อาจแจ้งวิธีการที่สามารถติดต่อไว้ก็ได้ และเมื่อบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ที่บุคคลตามวรรคหนึ่ง

-13-

ได้มอบหมายหน้าที่ไว้ได้รับรายงานให้ดำเนินการตรวจสอบโดยรวบรวมพยานหลักฐานข้อเท็จจริงจากบุคคลที่คาดว่าจะเกี่ยวข้อง โดยให้ปกปิดข้อมูลเป็นความลับ และหากตรวจสอบเบื้องต้นแล้วพบว่าอาจมีการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอรายงานต่อสำนักบริหารกลางเพื่อพิจารณาดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงไปตามขั้นตอนของระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และหากสำนักบริหารกลางตรวจพบว่าพฤติกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายในทางแพ่งแก่กรมป่าไม้ ให้ส่งเรื่องให้กลุ่มนิติการดำเนินการฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่งภายในกำหนดอายุความคดี

ข้อ 36 ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้มีอำนาจในการตรวจสอบการดำเนินการในคดีอาญาคดีอาญาทั่วไป โดยหากตรวจพบสิ่งผิดปกติที่อาจเป็นการกระทำความผิดตามข้อ 35 หรือดำเนินการไม่เป็นไปตามระเบียบนี้ ให้ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้รายงานต่ออธิบดีกรมป่าไม้

ข้อ 37 เมื่อพบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ ผู้ใดกระทำการหรืองดเว้นกระทำการตามระเบียบนี้ โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ให้ผู้บริหารหน่วยงาน ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงทันทีที่ได้รับทราบ

ในกรณีผู้บริหารหน่วยงาน ตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่าผิดระเบียบนี้ให้สำนักบริหารกลางเป็นผู้เสนอให้อธิบดีออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

การแต่งตั้งคณะกรรมการ และกระบวนการดำเนินการของคณะกรรมการให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 38 หากพบว่าการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ เป็นการกระทำการหรืองดเว้นกระทำการตามระเบียบนี้ โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้คดีขาดอายุความหรือทำให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาหรือในทางแพ่ง (ถ้ามี) อีกด้วย

ประกาศ ณ วันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2552

ลงนาม สมชัย เพียรสถาพร

(นายสมชัย เพียรสถาพร)

อธิบดีกรมป่าไม้

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ กลุ่มนิติการ โทร.0-2561-5305,0-25561-4292-3 ต่อ 603

ที่ ทส 1610.4/23235

วันที่ 6 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง กำชับให้ผู้เชี่ยวชาญการตรวจพิสูจน์ไม้ปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยมาตรการควบคุม ตรวจสอบ และเร่งรัดการดำเนินคดีอาญา พ.ศ.2552

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก

ผู้อำนวยการกองการอนุญาต

ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ

ผู้อำนวยการสำนักทรัพยากรป่าไม้ที่ 1-13

ผู้อำนวยการสำนักทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา

หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน

ตามที่กรมป่าไม้ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส 1610.4/8886 ลงวันที่ 21 พฤษภาคม 2552 ส่งสำเนาระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยมาตรการควบคุม ตรวจสอบ และเร่งรัดการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2552 และแจ้งว่าหากไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้โดยเคร่งครัดจนเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง จะถือว่าเป็นความผิดวินัยร้ายแรง ทั้งจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาและทางแพ่งอีกด้วย จึงแจ้งมาเพื่อให้ปฏิบัติโดยเคร่งครัด ความละเอียดแจ้งอยู่แล้วนั้น

กรมป่าไม้ ได้รับข้อร้องเรียนว่า ผู้เชี่ยวชาญการตรวจพิสูจน์ไม้ ไม่ได้ออกไปดำเนินการอย่างรวดเร็วตามที่ร้องขอ ดังนั้นกรมป่าไม้จึงขอกำชับให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมการตรวจพิสูจน์ไม้ที่ได้ขึ้นทะเบียนโดยสำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้ กรมป่าไม้ นั้น ปฏิบัติตามนัยข้อ 20 แห่งระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยมาตรการควบคุม ตรวจสอบและเร่งรัดการดำเนินคดีอาญา พ.ศ.2552 โดยเคร่งครัด มิชักช้า ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ของทางราชการและป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการเป็นสำคัญ และหากปรากฏความในภายหลังว่าเกิดความเสียหายเนื่องจากความล่าช้าในการตรวจพิสูจน์ไม้ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และเกิดความเสียหายแก่ทางราชการ กรมป่าไม้จะดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาถือเป็นแนวทางปฏิบัติโดยเคร่งครัดด้วย

ลงนาม ชลธิศ สุรัสวดี

(นายชลธิศ สุรัสวดี)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟฟ้า ส่วนยุทธการด้านป้องกันและปราบปราม โทร. 839

ที่ ทส 1612.3(ย.2)/918

วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจพิสูจน์ไม้

เรียน รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก

ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้อำนวยการกองการอนุญาต

ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ

หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน

สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟฟ้า ขอส่งสำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ต่วนที่สุด ที่ ทส 1612.3/22066 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2551 เรื่อง ขอผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจพิสูจน์ไม้ เรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงนาม วิฑูรย์ ชलयนนาวิน

(นายวิฑูรย์ ชलयนนาวิน)

ผู้อำนวยการสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟฟ้า

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า โทร. 0 2561 4292-3 ต่อ 839

ที่ ทส 1612.3/22066

วันที่ 27 พฤศจิกายน 2551

เรื่อง ขอผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจพิสูจน์ไม้

เรียน ผู้อำนวยการสำนักทรัพยากรป่าไม้ที่ 1-13

ผู้อำนวยการสำนักทรัพยากรป่าไม้ (สาขา) ทุกสาขา

ด้วยกรมป่าไม้ ได้รับหนังสือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานในสังกัดกรมป่าไม้ แจ้งความประสงค์ขอให้ส่งผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจพิสูจน์ไม้ ไปดำเนินการตรวจพิสูจน์ไม้ที่ได้มีการตรวจอายัดหรือตรวจยึดไม้ของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

กรมป่าไม้ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าการตรวจพิสูจน์ไม้ตามที่ได้มีการร้องขอของหน่วยงาน หากดำเนินการล่าช้า อาจเกิดผลเสียหายต่อทางราชการและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นจึงขอให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ กำชับ เร่งรัด ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำการตรวจพิสูจน์ไม้ในกรณีต่างๆ ออกไปดำเนินการตามที่มีผู้ร้องขอภายใน 3 วัน นับตั้งแต่รับทราบคำสั่งการของกรมป่าไม้ เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จ ให้รายงานให้กรมป่าไม้ทราบโดยด่วน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ลงนาม สมชัย เพียรสถาพร

(นายสมชัย เพียรสถาพร)

อธิบดีกรมป่าไม้

(สำเนา)

ด่วนมาก

ที่ กส 0704/18059

กรมป่าไม้

28 ธันวาคม 2516

เรื่อง การจำหน่ายไม้ของกลางในระหว่างคดี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. บันทึกกรมป่าไม้ ด่วนมาก ที่ กส.0704/1634 ลงวันที่ 24 กรกฎาคม 2516 และด่วนมาก ที่ กส.0704/1992 ลงวันที่ 7 กันยายน 2516 รวมเอกสาร 2 แผ่น
2. หนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว.4/2501 ลงวันที่ 6 มกราคม 2501 รวมเอกสาร 2 แผ่น

เนื่องจากกรมป่าไม้ได้รับรายงานจากจังหวัดชลบุรีและจังหวัดนครศรีธรรมราช ขออนุมัติจำหน่ายไม้ของกลางระหว่างคดี จำนวน 801 ท่อน ปริมาตร 3,568.95 ม³. และจำนวน 122 ท่อน ปริมาตร 321.64 ม³. ตามลำดับ ซึ่งตรวจยึดไม่ได้ตัวผู้กระทำความผิด หรือไม่ทราบตัวผู้กระทำความผิดที่แท้จริง เพียงแต่ตามทางสอบสวนต่อมาทราบตัวผู้กระทำความผิดว่าเป็นบุคคลนี้ ไม่ทราบนามสกุลหรือที่อยู่แน่ชัด บุคคลนั้นหลบหนีการจับกุม อำเภอกิ่งที่เห็นสมควรขายระหว่างคดีโดยพนักงานสอบสวนไม่ขัดข้อง จังหวัดเห็นว่าหากรอไว้จนคดีสิ้นสุดไม้ของกลางจะเสื่อมคุณภาพ ควรหาทางจำหน่ายโดยเร็ว จึงขอให้กรมป่าไม้พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติอันสมควรเพื่อดำเนินการต่อไป

เรื่องดังกล่าวนี้กรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า หากจะรอต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ไม้ของกลางอาจเสื่อมคุณภาพเสียหายหมด และหากจะประมูลขายระหว่างคดี ไม้ของกลางก็อาจตกไปอยู่ในมือผู้กระทำความผิดอีกได้ จึงเห็นควรดำเนินการเพื่อให้รัฐได้รับประโยชน์มากที่สุด กล่าวคือ ขายไม้ของกลางในกรณีนี้ให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับซื้อไปก่อน โดยถือหลักการดังนี้

1. ตั้งคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนป่าไม้เขต เป็นประธาน ผู้แทนป่าไม้จังหวัดและผู้แทนองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เป็นกรรมการ ร่วมกันพิจารณาราคาตลาดแห่งท้องถิ่น ว่าไม้รายนี้ชนิดใด ควรขายให้ราคาเท่าใด แล้วให้คิดราคาขายทั้งสิ้นบวกด้วยค่าภาระผูกพันหากมี แล้วให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับซื้อไปตามราคานั้น

2. การชำระค่าซื้อ ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ชำระค่าซื้อในอัตรา 2 เท่าค่าภาคหลวงของแต่ละชนิดไม้ พร้อมชำระค่าภาระผูกพันที่มีอยู่ต่อทางราชการเสียชั้นหนึ่งก่อน ราคาซื้อที่เหลือให้ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำสัญญาประกันไว้ว่า หากมีผู้เรียกร้องกรรมสิทธิ์ในไม้รายนี้และชนะคดี องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จะยินยอมชำระตามสัญญาให้แก่ผู้ชนะ สำหรับค่าขายที่กรมป่าไม้รับชำระไปแล้ว ก็จะถอนคืนมอบให้แก่ผู้ชนะคดีไปตามระเบียบ

3. หากพันกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ขายไม้รายนี้ให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ตามนัยดังกล่าวข้างต้น หากไม่มีผู้ใดเรียกร้องกรรมสิทธิ์ในไม้ ถือว่าให้ตกเป็นของแผ่นดินโดยอนุโลม ตามความในมาตรา 1327 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ส่งค่าขายเป็นผลประโยชน์แก่แผ่นดินไป ในกรณีเช่นนี้ ออป.ก็ควรชำระค่าซื้อเพียงอัตรา 2 เท่า ค่าภาคหลวง ดังที่ได้ชำระไว้แล้ว ส่วนเงินค่าซื้อที่ค้างและ

ทำสัญญาประกันไว้เป็นอันพับไป

หลักการดังกล่าว ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พิจารณาแล้ว อนุมัติ และให้ถือเป็นหลักการในการปฏิบัติสำหรับรายอื่นซึ่งมีกรณีอย่างเดียวกันต่อไป หรือผู้กระทำผิด หลบหนีมีรายละเอียดปรากฏในหลักการที่แนบมา

ฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และสั่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป ส่วนกรณีที่มี ตัวผู้ต้องหาโดยแท้จริง หรือได้ตัวผู้กระทำผิด หรือกรณีอื่นนอกจากหลักการดังกล่าวนี้ ให้ถือปฏิบัติตาม ข้อตกลงระหว่างกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงเกษตร เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับไม้ของกลางในคดี ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2510 โดยเคร่งครัด และก่อนที่จะปฏิบัติ ตามหลักการนี้ กรณีเกี่ยวกับการชักลาก และการขออนุมัติจำหน่าย ต้องได้รับความเห็นชอบจากพนักงาน สอบสวนหรือพนักงานอัยการตามระเบียบก่อนด้วย และเมื่อได้พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับไม้ของกลาง รายใดไปแล้วประการใด โปรดแจ้งให้กรมป่าไม้ ทราบ พร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ วนาพิทักษ์

(นายประดิษฐ์ วนาพิทักษ์)

อธิบดีกรมป่าไม้

(สำเนา)

ที่ กษ 0704.03/23508

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กทม. 10900

22 กรกฎาคม 2534

เรื่อง การจำหน่ายไม้ของกลางในระหว่างคดี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำบัญชา ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท้ายหนังสือกรมป่าไม้
ที่ กษ 0743.03/684 ลงวันที่ 16 เมษายน 2536

ด้วย ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีบัญชาท้ายหนังสือกรมป่าไม้
ที่ กษ 0743.03/684 ลงวันที่ 16 เมษายน 2534 เห็นชอบกรณีประธานคณะกรรมการตรวจสอบและ
เร่งรัดการรับมอบไม้ของกลาง (นายอุดมเดช ตันตยาภิวัฒน์) ได้มีหนังสือ ที่ กษ 0208/1240 ลงวันที่
1 ตุลาคม 2533 แจงกรมป่าไม้พิจารณากรณีการจำหน่ายไม้ของกลางในระหว่างคดี ซึ่งไม่มีตัวผู้ต้องหา
หรือผู้โต้แย้งกรรมสิทธิ์ในไม้ของกลางตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0704/18059 ลงวันที่
28 พฤศจิกายน 2516 นั้นมีอุปสรรคทำให้เกิดความล่าช้า และอาจทำให้ไม้ของกลางเสื่อมราคา สมควรจะ
ได้รับการพิจารณาแก้ไขตามที่ อ.อ.ป. เสนอ ซึ่งกรมป่าไม้ได้ตรวจสอบจากรายงานของป่าไม้เขตต่าง ๆ
ทั้ง 21 เขต ปรากฏว่า ในรอบปีงบประมาณ 2533 จากการจับกุมส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่จับกุมได้ไม้ของกลาง
ที่มีปริมาตรน้อยกว่า 10.00 ม³. จึงได้กำหนดแนวทางปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการจำหน่ายไม้ของกลาง
ระหว่างคดี ซึ่งไม่มีตัวผู้ต้องหาหรือผู้โต้แย้งกรรมสิทธิ์ในไม้ของกลาง ดังนี้

1. จำนวนไม้ของกลางที่มีปริมาตรไม่เกิน 30.00 ม³. ให้จำหน่ายแก่ อ.อ.ป. โดยไม่ต้อง
แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากำหนดราคา และไม่ต้องแยกเป็นชนิดไม้สักและไม้กระยาเลย

2. สำหรับไม้ของกลางที่มีปริมาตรเกินจำนวน 30.00 ม³. ให้ยึดถือปฏิบัติตามระเบียบเดิม

กรมป่าไม้ได้ตรวจสอบและพิจารณาแล้ว ขอให้จังหวัดโปรดสั่งการเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง
ทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้และถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

สำนักงานป้องกันและปราบปราม (ลงนาม)

ร้อยตรี บรรณเลิศ รัชตกุล

การบุกรุกตัดไม้ทำลายป่า (สปป.)

(ร้อยตรี บรรณเลิศ รัชตกุล)

โทร. 5745266

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

โทรสาร 5740611

อธิบดีกรมป่าไม้

สำเนาส่ง - ป่าไม้เขตทุกเขต

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่า โทร. ๕๗๕๕๒๖๖
ที่ กษ ๐๗๔๓.๐๓/๖๘๔ วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๔

เรื่อง การจำหน่ายไม้ของกลางในระหว่างคดี

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ด้วยประธานคณะกรรมการตรวจสอบและเร่งรัดการรับมอบไม้ของกลาง (นายอุดมเดช ตันตยาภิวณิช) ได้มีหนังสือที่ กษ ๐๗๐๘/๑๒๔๐ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๓ แจ้งต่อกรมป่าไม่ว่า กรณีการจำหน่ายไม้ของกลางระหว่างคดี ซึ่งไม่มีตัวผู้ต้องหาหรือผู้โต้แย้งกรรมสิทธิ์ในไม้ของกลางตามระเบียบกรมป่าไม้ที่ ๐๗๐๘/๑๘๐๕๙ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๑๖ นั้น มีอุปสรรคทำให้เกิดความล่าช้า กล่าวคือ การตั้งราคาซึ่งคณะกรรมการฯ ไม่ค่อยจะพร้อมกันไปตามดำเนินการ ดังนั้น จึงได้มอบหมายให้ฝ่าย อ.อ.ป. รับไปพิจารณาหาแนวทางปฏิบัติที่จะทำให้การดำเนินงานในเรื่องนี้รวดเร็วขึ้น ซึ่ง อ.อ.ป. ได้เสนอให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการจำหน่ายไม้ของกลางในระหว่างคดีดังนี้

๑. ไม้สักของกลางปริมาตรไม่เกิน ๑๐๐.๐๐ ม^๓. และหรือไม้กระยาเลยของกลางปริมาตรไม่เกิน ๒๐๐.๐๐ ม^๓. ไม่ต้องแต่งตั้งกรรมการพิจารณากำหนดราคา เมื่อ อ.อ.ป. รับซื้อแล้ว หากมีผู้เรียกกรรมสิทธิ์ในไม้และชนะคดี อ.อ.ป. จะชำระเงินให้ตามจำนวนเงินที่ อ.อ.ป. จำหน่ายไม้รายนี้ได้ทั้งหมด โดยหักเฉพาะค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ อ.อ.ป. ได้ชำระให้แก่กรมป่าไม้

๒. ไม้ของกลางที่ อ.อ.ป. นำเข้าแปรรูปในโรงงานแปรรูปไม้ของ อ.อ.ป. เอง อ.อ.ป. จะคืนเงินให้แก่ผู้ชนะคดีตามราคาขายเฉลี่ยของแต่ละชนิดไม้ ประจำปีของ อ.อ.ป. หักออกเฉพาะค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ อ.อ.ป. ชำระให้แก่กรมป่าไม้

๓. ไม้สักของกลางที่ปริมาตรเกิน ๑๐๐.๐๐ ม^๓. และไม้กระยาเลยของกลางที่ปริมาตรเกิน ๒๐๐.๐๐ ม^๓. ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบเดิม

ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบและเร่งรัดการรับมอบไม้ของกลางได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ปัจจุบันการปฏิบัติจะมีปัญหาข้อขัดแย้งทำให้เกิดความล่าช้า และอาจทำให้ไม้ของกลางเสื่อมราคา สมควร จะได้รับการพิจารณาแก้ไขตามที่ อ.อ.ป. เสนอดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่เกี่ยวข้อง ที่แนบมาพร้อมนี้

เรื่องนี้กรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผลจากการตรวจสอบรายงานผลคดีของป่าไม้เขตต่างๆ จำนวน ๒๑ เขต นั้น ปรากฏว่าในรอบปีงบประมาณ ๒๕๓๓ ที่ผ่านมา จากการจับกุมไม้ของกลางของเจ้าหน้าที่ ส่วนใหญ่จับกุมได้ไม้ของกลางที่มีปริมาตรน้อยกว่า ๑๐.๐๐ ม^๓. ดังปรากฏรายละเอียดตามบัญชีแสดงสถิติการจับกุมไม้ของกลาง ปีงบประมาณ ๒๕๓๓ ที่แนบมาพร้อมนี้ และกรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้วเนื่องจากเกี่ยวกับนโยบาย จึงเห็นควรกำหนดแนวทางปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการจำหน่ายไม้ของกลางในระหว่างคดี ซึ่งไม่มีตัวผู้ต้องหาหรือผู้โต้แย้งกรรมสิทธิ์ในไม้ของกลางดังนี้

-๒-

๑. จำนวนไม้ของกลางไม้สักไม่เกิน ๑๐๐.๐๐ ม^๓. และไม้กระยาเลยปริมาตรไม่เกิน ๒๐๐.๐๐ ม^๓. ที่จำหน่ายให้ อ.อ.ป. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากำหนดราคาตามข้อเสนอของ อ.อ.ป. นั้น เห็นว่าควรลดจำนวนลงไม่เกิน ๓๐.๐๐ ม^๓. และไม่ต้องแยกเป็นชนิดไม้สักและชนิดไม้กระยาเลย

๒. สำหรับไม้ของกลางที่มีปริมาตรเกินจำนวน ๓๐.๐๐ ม^๓. ให้ยึดถือปฏิบัติตามระเบียบเดิม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากชอบด้วยดำริขอได้โปรดนำความเรียน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการในเรื่องนี้ต่อไป

ลงนาม ร้อยตรี บรรณเลิศ รัชตกุล

(บรรณเลิศ รัชตกุล)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

(สำเนา)

ที่ กษ 0707/9494

กรมป่าไม้

ถนนพหลโยธิน กทม. 10900

24 เมษายน 2528

เรื่อง การประชุมนโยบายป่าไม้

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

เนื่องด้วยการประชุมเกี่ยวกับนโยบายป่าไม้ ณ ห้องประชุมกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2528 ที่ประชุมได้มีมติเกี่ยวกับของกลาง ดังนี้

1. อุปสรรคข้อขัดข้องในการดำเนินการเกี่ยวกับไม้ของกลาง เนื่องจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เสนอว่า ในการลากขนไม้ 6 ชนิด ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0707/28696 ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2527 ออกไปจำหน่ายนอกห้องที่ ควรจะยึดถือปริมาตรของไม้เป็นหลักในการพิจารณากล่าวคือไม้ของกลางรายใดมีปริมาตรของไม้ 6 ชนิด รวมอยู่ด้วย ตั้งแต่ 10ม³. ขึ้นไป จึงควรจะลากขนออกไปจำหน่ายนอกห้องที่ หากมีปริมาตรต่ำกว่า 10 ม³. ลงมา ควรจำหน่ายในท้องที่ได้ ที่ประชุมได้มีมติให้คงไว้ตามเดิม คือให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0707/28696 ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2527

2. เรื่องการจำหน่ายไม้ของกลางระหว่างคดี องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เสนอว่าการจำหน่ายไม้ของกลางระหว่างคดี ตามข้อตกลงระหว่างกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฉบับลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2510 ในข้อ 2 ในคดีที่ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด และการจำหน่ายไม้ของกลางระหว่างคดีตามหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนมาก ที่ กส 0704/18059 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2516 การจำหน่ายไม้ของกลางระหว่างคดีตามข้อตกลงและตามหนังสือกรมป่าไม้ ดังกล่าว เอื้ออำนวยให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับซื้อไม้ของกลางจากทางกรมป่าไม้ได้รวดเร็วแต่ปรากฏว่า ปัจจุบันป่าไม้เขตบางเขตและจังหวัดบางจังหวัด จะเก็บรักษาไว้หนึ่งปีเสียก่อน จึงจะเสนอขายให้ อ.อ.ป. เป็นเหตุให้ไม้ของกลางเสื่อมคุณภาพยากแก่การจำหน่าย ที่ประชุมมีมติให้กรมป่าไม้เพิ่มความเข้าใจให้หน่วยงานเกี่ยวข้องถือปฏิบัติ

กรมป่าไม้จึงขอเพิ่มความเข้าใจว่า การจำหน่ายไม้ของกลางตามข้อตกลงดังกล่าว จะต้องถือปฏิบัติตามหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนมาก ที่ กส 0704/18059 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2516 การจำหน่ายไม้ของกลางระหว่างคดีตามข้อตกลงและตามหนังสือกรมป่าไม้ดังกล่าว ไม่จำเป็นต้องรอไว้หนึ่งปีก่อนเสนอขายให้ อ.อ.ป. เพราะถ้าหากเห็นว่าเก็บไว้ไม่จะเสื่อมคุณภาพเสียหายหรือเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าของไม้ของกลาง ก็ให้พิจารณาดำเนินการจำหน่ายตามหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนมาก ที่ กส 0704/18059 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2516 เว้นแต่รายใดเห็นว่ามีปัญหาข้อกฎหมายหรือทางปฏิบัติก็ให้หารือกรมป่าไม้เป็นรายๆไป

นอกจากนี้เนื่องจากที่ประชุมคณะกรรมการป้องกันอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2525 มีมติว่า ไม้ของกลางที่ได้เก็บรักษาไว้ที่ปลอดภัย ตาภายหลังให้เกิดเสียหายเสื่อมคุณภาพใช้ประโยชน์ไม่ได้ ซึ่ง อ.อ.ป. ไม่ยอมรับมอบก่อนที่กรมป่าไม้จะสั่งการให้แทงจำหน่ายออกจากทะเบียน ให้ทำการสอบสวนหาตัวผู้รับผิดชอบทางแพ่งเสียก่อน ซึ่งปรากฏว่าบางเขตบางจังหวัด

- 2 -

ขอแจ้งจำหน่ายไม้ของกลางออกจากทะเบียนให้กรมป่าไม้พิจารณาโดยไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาตัวผู้รับผิดชอบทางแพ่ง ซึ่งทำให้การพิจารณาล่าช้าออกไป จึงขอแสดงความเข้าใจให้ถือปฏิบัติในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาตัวผู้รับผิดชอบทางแพ่งเสียก่อนแจ้งกรมป่าไม้พิจารณาสั่งการให้แจ้งจำหน่ายออกจากทะเบียนทุกราย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ไพโรจน์ สุวรรณกร

(นายไพโรจน์ สุวรรณกร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

(สำเนา)

ที่ กษ 0704(5)/1957

กรมป่าไม้
61 ถนนพหลโยธิน เขตบางเขน
กทม. 10900

23 มกราคม 2530

เรื่อง การดำเนินการกับไม้ของกลางในระหว่างคดี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด และป่าไม้เขตทุกเขต (ยกเว้นป่าไม้เขตตาก)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0704(5)/1956 ลงวันที่ 23 มกราคม 2530

กรมป่าไม้ขอส่งสำเนาหนังสือตามนัยสิ่งที่ส่งมาด้วย มาเรียนเพื่อโปรดทราบและโปรดสั่ง
เจ้าหน้าที่ให้ถือปฏิบัติในทำนองเดียวกันต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ชำนิ บุญโยภาส

(นายชำนิ บุญโยภาส)

อธิบดีกรมป่าไม้

กองคุ้มครอง

โทร. 5795372

(สำเนา)

ที่ กษ 0704(5)/1956

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตบางเขน

กทม. 10900

23 มกราคม 2530

เรื่อง การดำเนินการกับไม้ของกลางในระหว่างคดี

เรียน ป่าไม้เขตตาก

อ้างถึง หนังสือป่าไม้เขตตาก ที่ กษ 0714(ตก)/4431, 4433, 4435, 4437, 4439, 4441, 4449, 4451, 4453, 4456, 4458 ลงวันที่ 4 สิงหาคม 2529, ที่ กษ 0714(ตก)/4725, 4729 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2529, ที่ กษ 0714(ตก)/4810, 4812, 4814, 4816, 4818 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2529 และที่ กษ 0714(ตก)/4848, 4850, 4856, 4858, 4862 ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึง เขตได้รายงานผลการดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ จำนวน 23 ราย ซึ่งเป็นผลคดีของการตรวจยึดไม้ของกลางในการกระทำผิดรวม 419 ท่อน 1,078 แผ่น ปริมาตร 263.69 ม³. โดยที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำการตรวจยึดได้นำเรื่องส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีตามกฎหมายแล้ว และในการดำเนินคดีอัยการประจำศาลสั่งให้งดการสอบสวน สำหรับไม้ของกลางดังกล่าว เขตจะเก็บรักษาไว้เกิน 1 ปี เพื่อให้ตกเป็นของแผ่นดินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1327 แล้วจึงจะจำหน่ายตามระเบียบต่อไป ความละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึงแล้ว นั้น

กรมป่าไม้พิจารณาแล้วเห็นว่า ไม้ในกรณีดังกล่าวมีจำนวนมาก อย่างไรก็ตามเสียก็จะต้องตกเป็นของแผ่นดิน การที่เขตจะเก็บไม้ของกลางไว้ให้เกิน 1 ปี แล้วจึงจะจำหน่ายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1327 นั้น จะทำให้เป็นภาระของเจ้าหน้าที่ในการเฝ้าดูแลรักษาไม้ของกลาง และไม้ของกลางอาจผุพังเสียหายเสื่อมสภาพ ทำให้รัฐขาดรายได้ที่พึงจะได้รับในการจำหน่าย ดังนั้นจึงให้เขตดำเนินการจำหน่ายไม้ของกลางดังกล่าว และไม้ของกลางรายอื่นที่มีลักษณะเช่นเดียวกันนี้ในระหว่างคดีตามระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ ตามหนังสือกรมป่าไม้ ส่วนมาก ที่ กส 0704/18059 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2516 และในการจำหน่ายไม้ของกลางในระหว่างคดีให้ตรวจสอบให้แน่ชัดก่อนว่า คดีนั้นเป็นคดีไม่ได้ตัวผู้กระทำผิด หรือคดีไม่พบตัวผู้กระทำผิด เพราะมีผลต่อการพิจารณาว่าไม้ของกลางในคดีจะตกเป็นของแผ่นดินในกำหนดเวลาใด กล่าวคือ ถ้าเป็นคดีที่ไม่ได้ตัวผู้กระทำผิด ซึ่งหมายถึงว่าขณะตรวจยึดหรือจับกุมผู้ทำการตรวจยึดหรือจับกุมพบหรือรู้ตัวผู้กระทำผิด แต่จับกุมตัวส่งพนักงานสอบสวนไม่ได้ และตามทางสอบสวนของพนักงานสอบสวนก็รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ยังไม่จับกุมตัวไม่ได้ คดีเช่นนี้ถือว่าเป็นคดีที่รู้ตัวผู้กระทำผิด ซึ่งพนักงานอัยการจะสั่งคดี โดยสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องหรือสั่งฟ้องผู้ต้องหา หรือสั่งให้สอบสวนต่อไป คดีในลักษณะนี้ทรัพย์สินของกลางจะตกเป็นของแผ่นดินภายใน 1 ปี นับแต่วันส่งหากไม่มีผู้ใดเรียกร้อง แต่ถ้าเป็นคดีไม่พบตัวผู้กระทำผิด ซึ่งหมายถึงขณะตรวจยึดหรือจับกุมผู้ทำการตรวจยึดหรือจับกุมไม่พบหรือไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด และตามทางสืบสวนของพนักงานสอบสวนก็ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด คดีเช่นนี้ถือว่าเป็นคดีที่ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด ซึ่งพนักงานอัยการจะสั่งคดีโดยให้งดการสอบสวน

-2-

หรือให้ทำการสอบสวนต่อไป คดีในลักษณะนี้ทรัพย์สินของกลางจะตกเป็นของแผ่นดินเมื่อเกินเวลา 5 ปี ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1327

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ชำนิ บุญโญภาส

(นายชำนิ บุญโญภาส)

อธิบดีกรมป่าไม้

กองคุ้มครอง

โทร. 5795372

ที่ กษ 0704(5)/ว.7318

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตบางเขน

กทม. 10900

16 มีนาคม 2530

เรื่อง การเร่งรัดจำหน่ายไม้ของกลาง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด และป่าไม้เขตทุกเขต

ด้วยปรากฏว่าในปัจจุบันการดำเนินการจำหน่ายไม้ของกลางในคดีป่าไม้ยังมีความล่าช้าทั้ง ๆ ที่กรมป่าไม้ได้วางระเบียบหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจำหน่ายไม้ในระหว่างคดีไว้แล้ว เป็นเหตุให้ไม้ของกลาง โดยเฉพาะไม้เนื้ออ่อนผุพัง เสื่อมสภาพหรือสูญหาย ทำให้รัฐเสียหายขาดรายได้อันพึงที่จะได้รับอย่างแท้จริง ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่วนใหญ่เกิดจากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบขาดการเอาใจใส่ดูแลและผู้บังคับบัญชาไม่กวดขันเร่งรัด ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหานั้นเรื่องดังกล่าว กรมป่าไม้จึงขอวางแนวทางปฏิบัติในเรื่องการเร่งรัดจำหน่ายไม้ของกลาง ดังต่อไปนี้

1. ให้ตรวจสอบและเร่งรัดการจำหน่ายไม้ของกลางที่คดีเสร็จสิ้นแล้วยังเหลือค้างอยู่ให้แก่ ออป.ให้หมดสิ้นโดยด่วนที่สุด
2. ให้ดำเนินการตรวจสอบและเร่งรัดการจำหน่ายไม้ของกลางที่ยังอยู่ในระหว่างคดีทั้งหมดให้แก่ ออป. โดยไม่ต้องรอให้คดีสิ้นสุด โดยถือปฏิบัติตามแนวทางที่กรมป่าไม้ได้กำหนดไว้แล้วตามหนังสือ ที่ กส 0704/18059 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2516, ที่ กษ 0707/9494 ลงวันที่ 4 เมษายน 2528 และ ที่ กษ 0704(5)/1956 ลงวันที่ 23 มกราคม 2530 และนับแต่นี้เป็นต้นไปของกลางที่ตรวจยึดได้ใหม่ให้ดำเนินการขอจำหน่ายในระหว่างคดีทุกราย หากรายใดมีข้อขัดข้องในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ให้รายงานให้กรมป่าไม้ทราบโดยด่วนเพื่อพิจารณาแก้ไขต่อไป ทั้งนี้ โดยให้ป่าไม้เขตหรือป่าไม้จังหวัดแล้วแต่กรณี คอยตรวจสอบเป็นระยะ และเร่งรัดให้มีการดำเนินการตามที่กรมป่าไม้ได้สั่งการไว้ข้างต้นโดยเคร่งครัด
3. ในกรณีไม้ของกลางสูญหายหรือเสื่อมสภาพจน ออป. ไม่ยอมรับก่อนการตรวจวัดตีตราขาย ให้มีการสอบสวนว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ผู้ใด แล้วให้ผู้นั้นชดเชยค่าเสียหายตามราคาท้องตลาดของไม้ของกลางที่เสียหายนั้น พร้อมทั้งให้พิจารณาลงโทษทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่บกพร่องทุกราย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาสั่งการให้เจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติต่อไปโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ชำนิ บุณโยภาส

(นายชำนิ บุณโยภาส)

อธิบดีกรมป่าไม้

กองคุ้มครอง

โทร. 5795372

ที่ กษ 0704(5)/ว.16438

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตบางเขน

กทม. 10900

16 มีนาคม 2530

เรื่อง การเร่งรัดจำหน่ายไม้ของกลาง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด และป่าไม้เขตทุกเขต

ด้วยปรากฏว่าในปัจจุบันการดำเนินการกับไม้ของกลางที่ตรวจยึดได้ตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ ยังมีการจัดทำทะเบียนไม้ของกลางและสารบบคดี ไม่เรียบร้อยถูกต้องตามความเป็นจริง ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบและติดตามผลได้ นอกจากนี้ยังมีไม้ของกลางที่ยังค้างดำเนินการจำหน่ายให้แก่ อ.อ.ป. อยู่เป็นจำนวนมาก ทั้ง ๆ ที่กรมป่าไม้ก็ได้สั่งการไว้โดยชัดเจน ตามหนังสือ ที่ กษ 0704(5)/ว.7318 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2530 ให้รีบดำเนินการจำหน่ายให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว โดยให้รีบดำเนินการจำหน่ายในระหว่างคดีโดยไม่ต้องรอให้คดีสิ้นสุด ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการกับไม้ของกลางเป็นไปโดยถูกต้องและรวดเร็ว จึงให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ให้กำชับให้หน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ จัดทำทะเบียนไม้ของกลางและสารบบคดี ประจำสำนักงานให้ถูกต้องตามระเบียบ และให้มีการติดตามผลการดำเนินการคดี และผลการดำเนินการกับไม้ของกลาง นำมาลงในทะเบียนไม้ของกลางและสารบบคดีให้เป็นที่เรียบร้อยและถูกต้องตามความเป็นจริง ในกรณีที่มีหน่วยงานหลายหน่วยงานเข้าไปดำเนินการจับกุมปราบปรามร่วมกัน เพื่อป้องกันมิให้เกิดความซ้ำซ้อนในการลงทะเบียนไม้ของกลางและสารบบคดีเพียงหน่วยงานเดียว

2. ให้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับไม้ของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบทั้งหมด (ข้อมูลรวมทั้งป่าไม้เขต หรือรวมทั้งจังหวัด แล้วแต่กรณี) ที่ยังมีได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระเบียบจนถึงสิ้นปี พ.ศ. 2530 โดยให้แยกรายละเอียดเป็นรายปีว่า ในแต่ละปีที่มีการตรวจยึดไม้ นั้น มีไม้ที่ยังต้องการเสนอขายให้แก่ อ.อ.ป.กี่ราย เป็นไม้ของกลางจำนวนเท่าใด มีไม้ของกลางเสนอขายให้แก่ อ.อ.ป. แล้วแต่ อ.อ.ป. ยังไม่ตอบรับจำนวนกี่ราย เป็นไม้ของกลางจำนวนเท่าใด พร้อมทั้งให้แจ้งรายละเอียด และเหตุผลที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระเบียบในแต่ละราย ให้กรมป่าไม้ทราบภายใน 10 กรกฎาคม 2531

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ผ่อง เล่งอี่

(นายผ่อง เล่งอี่)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ กษ 0704(5)/ว.24386

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตบางเขน

กทม. 10900

10 สิงหาคม 2531

เรื่อง การเร่งรัดจำหน่ายไม้ของกลาง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด และป่าไม้เขตทุกเขต

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0704(5)/ว.16438 ลงวันที่ 2 มิถุนายน 2531

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้ได้ขอให้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับไม้ของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบทั้งหมด ที่ยังมีได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระเบียบ จนถึงสิ้นปี พ.ศ. 2530 โดยให้แยกรายละเอียดเป็นรายปีว่า ในแต่ละปีที่มีการตรวจยึดไม้ นั้น มีไม้ที่ยังต้องการเสนอขายให้แก่ อ.อ.ป.กี่ราย เป็นไม้ของกลางจำนวนเท่าใด มีไม้ของกลางเสนอขายให้แก่ อ.อ.ป.แล้วแต่ อ.อ.ป.ยังไม่ตอบรับจำนวนกี่ราย เป็นไม้ของกลางจำนวนเท่าใด พร้อมทั้งให้แจ้งรายละเอียด และเหตุผลที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระเบียบในแต่ละราย ให้กรมป่าไม้ทราบภายใน 10 กรกฎาคม 2531 ซึ่งจังหวัดและเขตส่วนใหญ่ได้รายงานข้อมูลให้กรมป่าไม้ทราบแล้ว นั้น

กรมป่าไม้ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ยังมีไม้ของกลางในความรับผิดชอบของจังหวัดและเขตที่ค้างการเสนอขายให้แก่ ออ.ป. เป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่อ้างเหตุผลว่า ยังรอฟังผลคดีและรอคำสั่งงดการสอบสวนจากพนักงานอัยการ กรมป่าไม้ได้พิจารณาเห็นว่า การอ้างเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า จังหวัดและเขตยังไม่เข้าใจนโยบายในเรื่องการดำเนินการกับไม้ของกลางของกรมป่าไม้ ที่ประสงค์จะให้มีการจำหน่ายไม้ของกลางให้แก่ ออ.ป. โดยเร็วที่สุด เพื่อป้องกันมิให้ไม้ของกลางเกิดการเสื่อมสภาพโดยเปล่าประโยชน์ ซึ่งก็ได้แจ้งให้จังหวัดและเขตทราบโดยชัดแจ้งแล้ว ตามนัยหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0704(5)/ว.7318 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2530 กรมป่าไม้จึงขอความเข้าใจให้ทราบว่า การจำหน่ายไม้ของกลางในระหว่างคดี เป็นการดำเนินการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1327 วรรคท้าย ที่ให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการขายของกลางก่อนคดีถึงที่สุด เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับของกลางนั้น ซึ่งในทางปฏิบัติก่อนที่จะดำเนินการ ก็ต้องขอความเห็นชอบจากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเจ้าของคดีแล้วแต่กรณีเสียก่อน เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว ก็สามารถดำเนินการจำหน่ายในระหว่างคดีให้แก่ ออ.ป. ได้ โดยไม่ต้องรอฟังผลคดี หรือรอให้อัยการสั่งงดการสอบสวนแต่อย่างใด ดังนั้น จึงให้จังหวัดและเขตเร่งรัดดำเนินการกับไม้ของกลางตามที่กรมป่าไม้ได้สั่งการไว้ ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0704(5)/ว.7318 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2530 ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ไพโรจน์ สุวรรณกร

(นายไพโรจน์ สุวรรณกร)

กองคุ้มครอง

โทร.5795372

อธิบดีกรมป่าไม้

ด่วนที่สุด

ที่ ทส 1612.5/18945

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน จตุจักร

กรุงเทพ 10900

2 พฤศจิกายน 2550

เรื่อง การจำหน่ายไม้ของกลาง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

- อ้างถึง 1.หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส 1612.2/7381 ลงวันที่ 6 สิงหาคม 2547
2.หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส 1612.2/162 ลงวันที่ 7 มกราคม 2548
3.หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส 1612.2/2645 ลงวันที่ 10 มีนาคม 2548

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้แจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจำหน่ายไม้ของกลางให้จังหวัดทุกจังหวัดทราบและปฏิบัติ ตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการขายไม้ของกลางให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายไม้ของกลางระหว่างคดีหรือคดีถึงที่สุดแล้ว นอกจากจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องแล้ว จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก่อนในทุกกรณี ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมป่าไม้ ขอเรียนว่า ได้รับบัญชาจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้โปรดสั่งการเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2550 ว่าขณะนี้มีนโยบายไม่จำหน่ายไม้ของกลางไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายไม้ของกลางระหว่างคดีหรือคดีถึงที่สุดแล้วก็ตาม กรมป่าไม้จึงขอแจ้งมาเพื่อถือปฏิบัติจนกว่าจะได้สั่งการเป็นอย่างอื่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม)

สมศักดิ์ เนติรังษีวัชร

(นายสมศักดิ์ เนติรังษีวัชร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักจัดการและควบคุมป่าไม้

โทร. 0 2561 4292-3 ต่อ 840

ด่วนที่สุด

ที่ ทส 1612.2/2645

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน จตุจักร

กรุงเทพ 10900

10 มีนาคม 2548

เรื่อง การจำหน่ายไม้ของกลาง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส 1612.2/7381 ลงวันที่ 6 สิงหาคม 2547

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือจังหวัดชัยนาท ที่ ชน 0013/623 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2547

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้แจ้งให้ทุกจังหวัดทราบและปฏิบัติ ตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการขายไม้ของกลาง ในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก่อนในทุกกรณี ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมป่าไม้ขอเรียนว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้โปรดสั่งการถ่ายหนังสือจังหวัดชัยนาทตามสิ่งที่ส่งมาด้วยเกี่ยวกับการจำหน่ายไม้ของกลาง ว่า

1. ไม่มีรายละเอียดให้พิจารณาจะอนุมัติได้อย่างไร

2. ให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรวจสอบและเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานขออนุมัติทุกครั้ง

ดังนั้น เพื่อให้การจำหน่ายไม้ของกลางในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้เป็นไปตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงขอให้จังหวัดดำเนินการดังนี้

1. การขอรับความเห็นชอบให้แนบเอกสารประกอบการพิจารณา เช่น บันทึกการตรวจยึดจับกุม, บัญชีไม้ของกลาง, สัญญาจ้างเฝ้ารักษาไม้ของกลาง, ความเห็นของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเจ้าของคดี, คำพิพากษาศาล, ใบสำคัญแสดงว่าคำพิพากษาคดีถึงที่สุดหรือเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องตามกรณีจำหน่ายของกลางในระหว่างคดีหรือจำหน่ายของกลางเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

2. ในการปฏิบัติให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเป็นผู้ตรวจสอบเสนอเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลงนามในหนังสือขออนุมัติจำหน่ายไม้ของกลาง ทุกครั้ง

3. สั่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเรื่องขอจำหน่ายไม้ของกลางซึ่งจังหวัดส่งไปขอรับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทุกเรื่อง และยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาว่าขาดขาดเอกสารตามข้อ 1 หรือดำเนินการตามข้อ 2 แล้วหรือไม่ หากเอกสารไม่ครบถ้วนหรือยังไม่ได้ดำเนินการตามข้อ 2 โปรดสั่งเจ้าหน้าที่ดำเนินการเพิ่มเติมและส่งเรื่องให้กรมป่าไม้ เพื่อประกอบการพิจารณา ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นแนวทางปฏิบัติ ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ฉัตรชัย รัตโนภาส

(นายฉัตรชัย รัตโนภาส)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักจัดการและควบคุมป่าไม้

โทร.0 2561 4292-3 ต่อ 840

ด่วนที่สุด
ที่ ทส 1612.2/162

กรมป่าไม้
61 ถนนพหลโยธิน จตุจักร
กรุงเทพ 10900

7 มกราคม 2548

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจำหน่ายไม้ของกลาง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส 1612.2/7381 ลงวันที่ 6 สิงหาคม 2547

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือจังหวัดชัยนาท ที่ ชน 0013/623 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2547 จำนวน 1 ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง เรื่อง การจำหน่ายไม้ของกลาง กรมป่าไม้ แจกแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจำหน่ายไม้ของกลาง ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายไม้ของกลางระหว่างคดี หรือคดีถึงที่สุดแล้ว นอกจากจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรี ที่เกี่ยวข้องแล้ว การขายไม้ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก่อนในทุกกรณี นั้น

กรมป่าไม้ ได้รับบัญชาจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับการขออนุมัติจำหน่ายไม้ของกลาง ดังนี้

1. ให้รวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับการขออนุมัติจำหน่ายไม้ของกลาง ประกอบการพิจารณาอนุมัติทุกครั้ง
2. ให้นำหน่วยงานที่ขออนุมัติจำหน่ายไม้ของกลาง ตรวจสอบ และนำเรียนผู้ว่าราชการจังหวัดในพื้นที่ทราบ และลงนามขออนุมัติทุกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ขอได้โปรดพิจารณาสั่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ฉัตรชัย รัตโนภาส
(นายฉัตรชัย รัตโนภาส)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักจัดการและควบคุมป่าไม้
โทร.0 2561 4292-3 ต่อ 840

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ กลุ่มนิติการ โทร.0-2579-9569,0-25561-4292-3 ต่อ 603

ที่ ทส 1610.4/ว.22064

วันที่ 27 พฤศจิกายน 2551

เรื่อง การดำเนินการไม้ของกลาง

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก

ผู้อำนวยการกองการอนุญาต

ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ

ผู้อำนวยการสำนักทรัพยากรป่าไม้ที่ 1-13

ผู้อำนวยการสำนักทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา

หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน

กรมป่าไม้ ขอส่งสำเนาหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้) ที่ ทส 1400/ว.2795 ลงวันที่ 7 ตุลาคม 2551 พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน 8 แผ่น มาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ลงนาม สมชัย เพียรสถาพร

(นายสมชัย เพียรสถาพร)

อธิบดีกรมป่าไม้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้)
โทร.0 2282 3243 โทรสาร 0 2280 0472

ที่ ทส 1400/ว 2795 วันที่ 7 พฤศจิกายน 2551

เรื่อง การดำเนินการไม้ของกลาง

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน) ได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2551 ต่อทำบันทึกองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (สำนักธุรกิจ และการตลาด) ที่ ทส 1400/ก.98 ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2551 เรื่อง การดำเนินการไม้ของกลาง ให้จำหน่าย ไม้ของกลางระหว่างคดี หรือคดีถึงที่สุดแล้ว ให้กับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ตามมติ ค.ร.ม. เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2502 เฉพาะไม้ของกลางก่อนปี 2551 นั้น

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอส่งสำเนาบันทึกสั่งการ ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน) มาเพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ

ลงนาม อภิชัย ชวเจริญพันธ์

(นายอภิชัย ชวเจริญพันธ์)

รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (สำนักธุรกิจและการตลาด) โทรศัพท์, โทรสาร 0 2280 1418

ที่ ทส 1400/ก.98

วันที่ 20 มิถุนายน 2551

เรื่อง การดำเนินการไม้ของกลาง

เรียน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. เรื่องเดิม

1.1 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2502 เห็นชอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ รับซื้อไม้ของกลางเสียทั้งสิ้นโดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ ส่วนการกำหนดอัตราค่าซื้อไม้ของกลางควรจะได้ กำหนดเสียใหม่โดยกำหนดอัตราเดิมก่อน พ.ศ.2501 คือ ไม้สักในอัตราสามเท่าค่าภาคหลวงและ ไม้กระยาเลยสองเท่าค่าภาคหลวง (เอกสารหมายเลข 1)

1.2 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นายสุวิทย์ คุณกิตติ) ในคราวประชุมศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2547 ได้กำหนดนโยบายให้การเสนอขายไม้ของกลางให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จะต้อง ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เอกสารหมายเลข 2)

1.3 ตามหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส 1612.5/18945 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2550 เรื่อง การจำหน่ายไม้ของกลาง แจ้างแนวทางปฏิบัติตามนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการขายไม้ของกลางให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบ ของกรมป่าไม้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายไม้ของกลางระหว่างคดี หรือคดีถึงที่สุดแล้ว นอกจากจะปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องแล้ว จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก่อนในทุกกรณี (เอกสารหมายเลข 3)

2. ข้อมูลปัจจุบัน

2.1 ปัจจุบันมีไม้ของกลางที่กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ตรวจยึดจับกุมไว้ และยังมีได้ส่งมอบให้กับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จำนวนประมาณ 47,765.79 ลบ.ม. เป็นประเภทไม้ของกลาง ดังนี้

2.1.1 ไม้ซุงหลักของกลางคดีป่าสาละวิน จำนวนปริมาตร 13,271.62 ลบ.ม.

2.1.2 ไม้พะยุงของกลาง ” 11,614.24 ลบ.ม.

2.1.3 ไม้ของกลางทั่วไป ” 22,879.93 ลบ.ม.

เนื่องจากยังติดขัดข้อสั่งการเดิมที่กำหนดให้เสนอขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2547 ก่อน

2.2 ไม้ของกลางที่รอพิจารณาดำเนินการข้างต้นเป็นไม้รายใหญ่ที่มีปริมาตรไม้ท่อน ตั้งแต่ 40 ลบ.ม. ไม้แปรรูป ตั้งแต่ 4 ลบ.ม. จำนวนรวมทั้งสิ้น 151 คดี ปริมาตรไม้ 21,697.63 ลบ.ม. (เอกสารหมายเลข 4)

/ซึ่งคณะกรรมการ...

-2-

ซึ่งคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ให้ข้อคิดเห็นไว้ในการประชุม ครั้งที่ 3/2551 เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2551 ควรเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นชอบ ส่วนไม้ของกลางรายย่อยควรให้ดำเนินการตามมติ ครม. ไม้ของกลางดังกล่าว ขณะนี้เก็บกองการจัดกระจายอยู่ตามหมอนไม้ทั่วประเทศ ไม้บางส่วนโดยเฉพาะไม้กระยาเลย มีสภาพ ฝุ่ ชำรุด เสียหาย เนื่องจากเป็นไม้ที่มีอายุทนทานตามธรรมชาติต่ำ ในขณะที่ไม้ทั่วไปเกิดความเสียหายจากการเก็บกองไว้เป็นระยะเวลาานาน และเสี่ยงต่อการถูกไฟไหม้เสียหายรวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเฝ้าดูแลรักษาเพิ่มขึ้น

3. การดำเนินการ

มติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ครั้งที่ 3/2551 เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2551 มอบให้อธิบดีกรมป่าไม้ไปทบทวนในส่วนของกรมป่าไม้ โดยให้หารือ และนำข้อมูลจาก ออ.ป. ไปประกอบพิจารณาประมวลเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาทบทวนข้อสั่งการของอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เอกสารหมายเลข 5)

4. ข้อพิจารณา

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ขอเรียนหรือแนวทางการดำเนินการไม้ของกลาง ดังนี้

4.1 ขอรทราบนโยบายกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่จะดำเนินการตามมติ ครม.ปี 2502 คือ จำหน่ายไม้ของกลางให้กับ อ.อ.ป. หรือ

4.2 หากไม่จำหน่ายไม้ของกลางให้ อ.อ.ป.ตามมติ ครม.ดังกล่าวแล้ว อ.อ.ป.มีความจำเป็นจะต้องขอส่งคืนไม้ของกลางในความดูแลรับผิดชอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เนื่องจาก อ.อ.ป.ประสบปัญหาขาดเงินสดหมุนเวียนในการดำเนินงานและไม่มียงบประมาณสนับสนุนแต่อย่างใด ไม้ของกลางจึงอาจเสี่ยงต่อการถูกไฟไหม้เสียหายได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นสมควรขอได้โปรดนำเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อโปรดพิจารณาต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ลงนาม มนูญศักดิ์ ตันติวิวัฒน์

(นายมนูญศักดิ์ ตันติวิวัฒน์)

ผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

(สำเนา)

ด่วนมาก

ที่ 9044/2502

กรมป่าไม้

9 กันยายน 2502

เรื่อง นโยบายการป้องกันการลักลอบตัดฟันไม้ทำลายป่า และอัตราค่าจำหน่ายไม้ของกลางให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนมาก ที่ 781/2501 ลงวันที่ 28 กรกฎาคม 2501

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกกระทรวงเกษตร ด่วนมาก ที่ 10687/2502 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2502 และสำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ กษ. 4774/2502 ลงวันที่ 14 สิงหาคม 2502

ตามที่หนังสือกรมป่าไม้ที่อ้างถึง แจ่มตติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2501 เกี่ยวกับเรื่องรายได้ของกรมป่าไม้ความว่า การขายไม้ของกลางให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ให้คิดราคา 6 เท่าของค่าภาคหลวง ส่วนค่าภาระตัดฟัน หากมีให้ชำระต่างหากจากค่าซื้อและให้ถือปฏิบัติสำหรับไม้ของกลางที่ตกลงซื้อขายกันเด็ดขาด ตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน 2500 อันเป็นวันถัดจากวันที่กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้แจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ กรมป่าไม้ได้รับบันทึกกระทรวงเกษตร ด่วนมาก ที่ 10867/2502 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2502 ส่งสำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ที่ กษ. 4774/2505 ลงวันที่ 14 สิงหาคม ว่าตามที่กระทรวงเกษตรได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับซื้อไม้ของกลางทุกชนิดเสียทั้งสิ้น โดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ ในอัตราค่าซื้อสำหรับไม้สักสามเท่าค่าภาคหลวงและไม้กระยาเลยสองเท่าค่าภาคหลวง คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2502 ลงมติเห็นชอบด้วย ตามที่กระทรวงเกษตรเสนอ มีความละเอียดในสำเนาบันทึกกระทรวงเกษตร และสำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้แล้ว

ฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อทราบเป็นการยืนยันและขอได้โปรดพิจารณาปฏิบัติต่อไปตามข้อกำหนดและหลักการโดยเคร่งครัดต่อไปนี้

1. ไม้ของกลางทุกชนิดที่ตกเป็นของแผ่นดิน และยังมีได้รับอนุมัติให้จำหน่ายหรือที่ยังมิได้ดำเนินการประกาศจำหน่าย ไม่ว่าจะด้วยประการใดก็ตาม ให้เสนอขายแก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็ไม้ชนิดใดและจำนวนหรือปริมาตรมากน้อยเท่าใด

2. การขายไม้ของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดินให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ตามนัยมติคณะรัฐมนตรีนี้ ให้คิดราคาสามเท่าค่าภาคหลวงสำหรับไม้สักและสองเท่าค่าภาคหลวงสำหรับไม้กระยาเลย ส่วนค่าภาระตัดฟันหากมี ให้ชำระต่างหากจากค่าซื้อ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2502 อันเป็นวันที่คณะรัฐมนตรีลงมติให้ขายในอัตราดังกล่าวเป็นต้นไป ถ้าได้มีการตกลงซื้อขายกับองค์การอุตสาหกรรมป่า

-2-

ไม้ไปแล้วก่อนวันที่ 11 สิงหาคม 2502 ให้ปฏิบัติการคิดราคาค่าขายในอัตรา 6 เท่าค่าภาคหลวงตามมติเดิมที่อ้างถึงข้างต้น

3. ในการเสนอจำหน่ายไม้ของกลางให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ถ้าท้องที่ได้มีกิจการหรือสาขาขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดำเนินกิจการอยู่ ให้ติดต่อเสนอขาย ไปยังสำนักงานหรือสาขาขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้นั้น ๆ ถ้าท้องที่ได้ไม่มีสำนักงานสาขาของขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดำเนินกิจการอยู่ ให้ติดต่อเสนอขายไปยังผู้อำนวยการขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จังหวัดพระนครโดยตรง

4. เมื่อจังหวัดได้เสนอขายไม้ของกลางให้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รายใดเมื่อใด โปรดส่งสำเนาหนังสือแจ้งการเสนอขายให้กรมป่าไม้ทราบด้วยทุกราย และเมื่อดำเนินการจำหน่ายเสร็จแล้ว ก็โปรดแจ้งผลการจำหน่ายให้กรมป่าไม้ทราบทุก ๆ รายเช่นกัน

หากมีกรณีขัดข้องประการใด โปรดแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบเป็นเรื่อง ๆ ราย ๆ ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) เฉลิม ศิริวรรณ

(นายเฉลิม ศิริวรรณ)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำเนาบันทึกข้อความ

แผนก (หนังสือ) มต. 1-594 เรื่อง นโยบายการป้องกันการลักลอบตัดฟันไม้ทำลายป่า และอัตราค่า
จำหน่ายไม้ของกลางให้ ออป.

ในราชการ แผนก, กอง, กรม สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

วันที่ 14 สิงหาคม 2502

เสนอ ท่านปลัดกระทรวง

เพื่อทราบ ควรคัดสำเนาส่งกรมป่าไม้ และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เพื่อทราบแล้วส่งต้น
หนังสือนี้ไปยังสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี เพื่อเสนอท่านรัฐมนตรีเพื่อโปรดทราบ

(ลงนาม) ลาก ธรรมครองอาตย์

แทน

17 ส.ค. 2502

กองกลาง

คัดสำเนาส่งกรมป่าไม้และ ออป.ทราบ แล้วนำเสนอปลัดกระทรวงทราบ และส่ง ส.น.
เลขานุการรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอท่านรัฐมนตรีทราบ

(ลงนาม) วิเชียร กุญชร ณ อยุธยา

18 ส.ค. 2502

ด่วนมาก

ที่ 10687/2502

เสนอ กรมป่าไม้

(ลงนาม) ลาก ธรรมครองอาตย์

แทน

18 ส.ค. 2502

มติเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2502

ที่ กษ. 4774/2502

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

14 สิงหาคม 2502

เรื่อง นโยบายการป้องกันการลักลอบตัดฟันไม้ทำลายป่า และอัตราค่าจำหน่ายไม้ของกลางให้ ออป.

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

อ้างถึง หนังสือ ที่ สร. 9368/2502 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2502

ตามที่เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ ออป. รับซื้อไม้ของกลางทุกชนิดเสียทั้งสิ้น โดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ ส่วนการกำหนดอัตราค่าซื้อไม้ของกลางควรจะได้กำหนดเสียใหม่ โดยกำหนดอัตราเดิมก่อน พ.ศ.2501 คือ ไม้สักในอัตราสามเท่าค่าภาคหลวงและไม้กระยาเลยสองเท่าค่าภาคหลวง นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2502 ลงมติเสนอเห็นชอบด้วยตามที่กระทรวงเกษตร

จึงขอยืนยัน ได้แจ้งให้กระทรวงการคลังทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม) มนูญ บริสุทธิ์
(นายมนูญ บริสุทธิ์)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(สำเนา)

ที่ กษ 0704(5)/11086

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตบางเขน

กทม. 10900

20 เมษายน 2530

เรื่อง การพิจารณาปรับปรุงอัตราค่าจำหน่ายไม้ของกลางให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด และป่าไม้เขตทุกเขต

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กษ 0704/5972 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2530

2. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0203/5507 ลงวันที่ 2 เมษายน 2530

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2530 อนุมัติให้ปรับปรุงอัตราค่าจำหน่ายไม้ของกลางให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จากเดิมที่เคยมีมติไว้ เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2502 เป็นดังนี้

1. ไม้สัก ในอัตราสี่เท่าค่าภาคหลวง
2. ไม้กระยาเลย ในอัตราสามเท่าค่าภาคหลวง

จึงขอเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดสั่งให้เจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติต่อไป สำหรับเรื่องกำหนดเวลาที่จะเริ่มถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีนี้ ให้ยึดถือหลักเกณฑ์ว่าไม้ของกลางรายได้ที่ยังไม่ได้ตรวจวัดดีตราขาย จนถึงวันที่รับทราบหนังสือนี้ ถึงแม้จะเสนอขายต่อองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แล้ว ก็ให้คิดค่าขายตามอัตราใหม่ ส่วนไม้ที่ได้ตรวจวัดดีตราขายไปแล้ว ก็ให้คิดค่าขายในอัตราเดิม

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ไพโรจน์ สุวรรณกร

(นายไพโรจน์ สุวรรณกร)

อธิบดีกรมป่าไม้

(สำเนา)

ที่ กษ 0704/5972

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ถนนราชดำเนินนอก กท. 10200

9 มีนาคม 2530

เรื่อง การพิจารณาปรับปรุงอัตราค่าจำหน่ายไม้ของกลางให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

กราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดอัตราค่าบำรุงป่า ลงวันที่ 26 พฤษภาคม 2501

2. สำเนาประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดให้ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตทำการบำรุงป่า หรือปลูกสร้างสวนป่า หรือออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการบำรุง หรือปลูกสร้างสวนป่าให้แทน และกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการบำรุงป่า หรือปลูกสร้างสวนป่า ลงวันที่ 17 มีนาคม 2529

3. สำเนารายงานการประชุม เรื่อง การพิจารณาปรับปรุงอัตราค่าจำหน่ายไม้ของกลางให้แก่ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2529

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2502 เห็นชอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับซื้อไม้ของกลางเสียทั้งสิ้นโดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ ส่วนการกำหนดอัตราค่าซื้อไม้ของกลางให้กำหนดในอัตราไม้สักสามเท่าค่าภาคหลวง และไม้กระยาเลยสองเท่าค่าภาคหลวง นั้น

เนื่องจากการกำหนดอัตราค่าซื้อไม้ของกลางตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ได้กำหนดมาจากอัตราค่าภาคหลวงรวมกับค่าบำรุงป่าที่เก็บจากการทำไม้ในขณะนั้น ซึ่งถือว่าเป็นผลประโยชน์ที่รัฐพึงได้รับ กล่าวคือ ในขณะนั้นค่าบำรุงป่าสำหรับไม้สักมีอัตราสองเท่าค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าสำหรับไม้กระยาเลยมีอัตราหนึ่งเท่าค่าภาคหลวง ดังนั้น อัตราค่าจำหน่ายไม้ของกลางให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จึงเป็นสามเท่าค่าภาคหลวงสำหรับไม้สัก และสองเท่าค่าภาคหลวงสำหรับไม้กระยาเลย แต่ในปัจจุบันได้มีการปรับปรุงอัตราค่าบำรุงในการทำไม้ตามสัมปทานเพิ่มขึ้นจากเดิม คือไม้สักเป็นสี่เท่าค่าภาคหลวง และไม้กระยาเลยเป็นสองเท่าค่าภาคหลวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงเห็นว่า ควรจะได้มีการปรับปรุงอัตราค่าจำหน่ายไม้ของกลางให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เสียใหม่ เพื่อให้รัฐได้รับผลประโยชน์ตามที่พึงจะได้ และจากการพิจารณา โดยอาศัยข้อมูลจากอัตราค่าบำรุงป่าที่เพิ่มขึ้น และราคาไม้ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการทำไม้ในปัจจุบันแล้วเห็นว่า อัตราค่าจำหน่ายไม้ของกลางให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ควรกำหนดในอัตราร้อยละสิบของราคาไม้ในท้องตลาดในปัจจุบัน ซึ่งตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว อัตราค่าจำหน่ายไม้ให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ควรปรับปรุงจากเดิมเป็นสี่เท่าค่าภาคหลวงสำหรับไม้สัก

/และสามเท่า...

และสามเท่าค่าภาคหลวงสำหรับไม้กระยาเลย

จึงขอกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณานำเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม) พลเอก หาญ ลีनานนท์

(หาญ ลีนานนท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมป่าไม้

โทร.5795372

(สำเนา)

ที่ 731/2503

กรมป่าไม้

22 มกราคม 2503

เรื่อง ซ่อมความเข้าใจเกี่ยวกับการตรวจยึดไม้และการรักษาไม้ของกลาง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยปรากฏว่ามีจังหวัดต่าง ๆ รายงานขออนุมัติจำหน่ายไม้ของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดินแล้ว ออกจากทะเบียนไม้ของกลางอยู่เนือง ๆ โดยอ้างว่าได้ประกาศประมูลจำหน่ายแล้วหลายครั้ง ไม่มีผู้มายื่นประมูล หรือมี แต่ให้ราคาต่ำกว่าที่กำหนดไว้ และไม้ผู้เสื่อมคุณภาพเนื่องจากการเก็บรักษาไว้นานบ้าง ไม้ของกลางถูกไฟไหม้หรือสูญหายเพราะไม่มีผู้เฝ้ารักษาบ้าง หรือเมื่อตรวจยึดแล้วไม่ได้จัดให้มีผู้เฝ้ารักษา และรายงานผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่บ้าง และนอกจากนี้ การตรวจยึด เมื่อไม่พบตัวผู้กระทำผิด ก็ไม่ได้สืบสวนเอาตัวผู้กระทำผิดมาฟ้องร้องลงโทษเพื่อให้เช็ดหลาบแต่อย่างใด ซึ่งเป็นการเสียหายแก่ราชการและทำให้รัฐขาดประโยชน์ที่ควรได้เป็นอันมาก

เพื่อป้องกันความเสียหายจากกรณีต่าง ๆ ดังกล่าวมานี้ กรมป่าไม้จึงเรียนขอซ่อมความเข้าใจมาเพื่อโปรดสั่งกำชับพนักงานเจ้าหน้าที่ถือเป็นแนวทางปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังต่อไปนี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2530 อนุมัติให้ปรับปรุงอัตราค่าจำหน่ายไม้ของกลางให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จากเดิมที่เคยมีมติไว้ เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2502 เป็นต้น

1. ไม้ของกลางที่เสร็จคดีและตกเป็นของแผ่นดินแล้ว ขอให้รีบเสนอขายให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ตามระเบียบที่วางไว้โดยเร็วที่สุด หรืออย่างช้าไม่เกิน 15 วัน นับแต่วันทราบผลคดีถึงที่สุด กล่าวคือ เฉพาะไม้สักในท้องที่จังหวัดภาคเหนืออาจเสนอขายไปยังผู้จัดการแผนกไม้สัก องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ สาขาลำปาง ส่วนไม้กระยาเลยในท้องที่ทุกจังหวัดและไม้สักในท้องที่จังหวัดอื่น ๆ นอกจากจังหวัดภาคเหนือ ให้เสนอขายตรงไปยังผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ณ กองอำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ อาคารถนนราชดำเนินนอก จังหวัดพระนคร เพื่อเสนอขายไปยังองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แล้ว โปรดแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับไม้ของกลางให้กรมป่าไม้ทราบ เพื่อจักได้ลงทะเบียนไม้ของกลางทางกรมป่าไม้ไว้เป็นหลักฐานอีกทางหนึ่งด้วย และเมื่อจังหวัดได้ตีตราขายและรับชำระเงินค่าขายจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แล้วเมื่อใด ขอให้รายงานกรมป่าไม้ทราบทุกกระยะ

2. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจยึดไม้ที่กระทำผิดแล้ว จะต้องรีบจัดหาผู้เฝ้ารักษาและจัดให้ไม้อยู่ในที่ปลอดภัยอย่างดีที่สุด ที่สามารถจะกระทำได้ ถ้าไม่สามารถจัดหาผู้เฝ้ารักษาได้ก็ดีหรือมีผู้เฝ้ารักษาแล้ว แต่เกรงว่าจะไม่ปลอดภัยก็ดี ให้รายงานหัวหน้าผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป และในขณะเดียวกัน ให้รีบแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนท้องที่ เพื่อดำเนินการสืบสวนสอบสวนโดยด่วน ถ้าได้ตัวผู้กระทำผิด ก็ให้นำส่งพนักงานสอบสวนในโอกาสเดียวกันด้วย

ในกรณีที่ตรวจพบหรือตรวจยึดไม้ของกลางในป่า ถ้าไม่เป็นการเสียหายแก่รูปคดีและได้รับความเห็นชอบจากพนักงานสอบสวนแล้ว ควรรีบดำเนินการชักลากออกมารวมหมอนไว้เสียริมทางหลวง หรือลำน้ำสายใหญ่หรือถึงท่าเลการใช้ไม้ ไม่ควรให้รักษาไว้ในป่า ซึ่งเรื่องนี้อัตราการอุตสาหกรรมป่าไม้ก็ยินดีให้ความร่วมมือในการดำเนินการชักลากด้วยแล้ว

อนึ่ง ถ้าไม้ของกลางที่ตรวจยึดเป็นไม้ที่ได้ตัดทอนเป็นท่อนหรือเป็นไม้แปรรูปแล้ว การตรวจยึดต้องวัดขนาดให้ถูกต้องตรงกับความจริงทุก ๆ ท่อน ทุก ๆ แผ่น หรือชิ้น และตีตรายึดให้ติดชัดเจนแล้วหมายเหตุตำหนิรูปพรรณของไม้ไว้ในบัญชีรายการไม้ทุก ๆ ท่อนหรือแผ่นด้วย

3. เมื่อแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนหรือนำตัว ผู้กระทำผิดส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนแล้ว ให้ถือเป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับคดีนั้น ๆ พยายามติดตามการดำเนินคดีเพื่อให้คดีเป็นผลและเสร็จสิ้นไปโดยด่วน ในกรณีที่ไม่ได้ตัวผู้กระทำผิดโดยเต็มความสามารถ ถ้าเห็นว่าเป็นการกระทำความผิดร้ายใหญ่ ซึ่งเป็นการหนือกำลังของพนักงานเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ก็ควรมอบเรื่องให้เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ช่วยดำเนินการสืบสวนอีกทางหนึ่ง และในกรณีที่มิได้ตัวผู้กระทำผิดก็ให้พยายามหาหลักฐานมาประกอบคดีให้เป็นผล เพื่อบรรเทาการลักลอบตัดฟันไม้และให้ผู้กระทำผิดเช็ดหลาบ

4. ในการระหว่างดำเนินการ ถ้าเห็นว่ากว่าคดีจะถึงที่สุดจะต้องเสียเวลาในการสืบสวนสอบสวนต่อไปอีกเนิ่นนาน และไม้ของกลางอาจผุเสื่อมคุณภาพเสียหาย จำหน่ายไม่ได้ราคา เท่าที่ควรจะได้หรือจำหน่ายไม่ได้เลย ซึ่งเป็นผลเสียหายแก่ทางราชการ ก็ให้ติดต่อกับพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ เพื่อขออนุมัติจำหน่ายไม้ของกลางให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เสียก่อน แล้วเก็บรักษาเงินค่าจำหน่ายไม้สุทธิไว้ เพื่อรอฟังผลคดีต่อไป

ในกรณีที่มีการปล่อยปลະละเลยให้ไม้ของกลางสูญหายหรือเสียหายหรือผุเสื่อมคุณภาพโดยมิได้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามที่กล่าวมานี้ กรมป่าไม้จะถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ป่าไม้ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินคดีบกพร่อง สมควรได้รับการพิจารณาโทษตามความแก่กรณี

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) เฉลิม ศิริวรรณ

(นายเฉลิม ศิริวรรณ)

อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ 3105/2503

กรมป่าไม้

30 มีนาคม 2503

สำเนาหนังสือกรมป่าไม้ที่ 3104/2503 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2503 เรื่อง การจำหน่ายไม้
ของกลางให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ส่งมาเรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดเพื่อโปรดทราบและสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ถือ
ปฏิบัติทำนองเดียวกัน

ส่งมายัง ป่าไม้เขตทุกเขต(เว้นป่าไม้เขตตาก) เพื่อทราบและถือปฏิบัติทำนองเดียวกัน

ส่งมาเรียน ผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อโปรดทราบและสั่งเจ้าหน้าที่
ปฏิบัติตามนัยข้อ 1-2-3 ต่อไป

(ลงนาม) เฉลิม ศิริวรรณ

(นายเฉลิม ศิริวรรณ)

อธิบดีกรมป่าไม้

(สำเนา)

ที่ 3104/2503

กรมป่าไม้

30 มีนาคม 2503

เรื่อง การจำหน่ายไม้ของกลางให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

แจ้งความมายัง ป่าไม้เขตตาก

อ้างถึง หนังสือเขตที่ 1358/2502 ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2502

ตามหนังสือที่อ้างถึง ความวรรคท้ายแจ้งว่า ไม้สักของกลางจำนวน 280 ท่อนที่นายบรรจง บรรณการ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งป่าไม้แขวงแม่ลำ ได้ทำการตรวจยึดในป่าห้วยทรวง แปลง 11 ก. เจ้าหน้าที่ได้ตรวจวัดตีตราขายและมอบไม้ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แล้วแต่วันที่ 6 กรกฎาคม 2501 แต่จังหวัดสุโขทัยได้รับชำระเงินค่าขายจากองค์การฯ เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2502 ซึ่งเป็นเวลา 1 ปีเศษ การที่องค์การฯ นำเงินไปชำระที่จังหวัดสุโขทัย ก็เพราะเป็นท้องที่ที่จำหน่ายไม้รายนี้ และว่านอกจากนี้ยังมี อีกหลายรายที่องค์การฯ ยังมิได้นำเงินค่าขายไม้มาชำระให้เสร็จไป จึงขอให้กรมป่าไม้ทำความเข้าใจในเรื่องการชำระเงินค่าขายไม้กับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เสียให้รัดกุมยิ่งขึ้น นั้น

กรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้ว ขอชี้แจงวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจวัดตีตราขาย และมอบ ไม้ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้กับการชำระเงินค่าขายมาเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ตามที่เขตได้แจ้งให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ให้นำเงินค่าซื้อไม้สักของกลางจำนวน 280 ท่อนดังกล่าวไปชำระที่จังหวัดสุโขทัยซึ่งเป็นท้องที่ที่จำหน่ายไม้นั้นเป็นการถูกต้องแล้ว แต่กรณีที่องค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้ค้างชำระเงินค่าซื้อไม้รายนี้อยู่เป็นเวลาถึง 1 ปีเศษนั้น เห็นว่าเป็นการเนิ่นนานเกิน สมควรการค้างชำระเป็นเวลานานเกินควรเช่นนี้ นอกจากกรมป่าไม้ไม่ได้รับเงินในเวลาอันควรจะได้แล้วยัง เป็นผลกระทบกระเทือนถึงเงินรายได้ประจำปีอีกด้วย ฉะนั้นเพื่อมิให้มีการค้างชำระเป็นเวลานานเช่นนี้อีก จึงขอให้ถือเป็นหลักปฏิบัติว่า การชำระเงินค่าขายไม้ขอให้องค์การฯ ชำระให้เสร็จภายใน 30 วันนับแต่ วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตีตราขายและส่งมอบไม้ หรือนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งจำนวนเงินค่าขาย ให้ทราบ

2. สำหรับไม้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจวัดตีตราขายและมอบไม้ให้แก่องค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้แล้ว แต่องค์การฯ ยังค้างชำระเงินค่าขายอยู่นั้น ขอให้เขตแจ้งไปยังจังหวัดท้องที่ที่ จำหน่ายไม้ให้เร่งรัดไปยังองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เพื่อจัดการชำระเสียให้เสร็จไปโดยเร็ว เมื่อจังหวัดได้ ดำเนินการเร่งรัดไปแล้วประการใดหรือได้รับชำระเงินค่าขายไม้รายใดจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แล้ว เมื่อใดขอให้แจ้งกรมป่าไม้ทราบทุก ๆ รายด้วย

3. เพื่อความสะดวกในการตรวจสอบและเป็นหลักฐานรัดกุม ขอให้จัดส่งตรวจวัดไม้ เพื่อใช้สำหรับไม้ที่ตรวจวัดตีตราขายให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โดยเฉพาะชิ้นเล่มหนึ่งต่างหาก แต่ถ้าไม้ ของกลางที่ตรวจวัดตีตราขายมีทั้งไม้สักและไม้กระยาเลย ก็ให้แยกสำหรับไม้สักเล่มหนึ่ง และสำหรับไม้ กระยาเลยอีกเล่มหนึ่ง เมื่อมีการตรวจวัดตีตราขายไม้ของกลางรายใดต้องให้เจ้าหน้าที่ขององค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้ที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าหมวดทำไม้หรือตัวแทนที่หัวหน้าหมวดทำไม้หรือองค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้มอบหมายไปร่วมรู้เห็นด้วยจงทุกรายเมื่อดำเนินการเสร็จแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับผิดชอบในการตรวจวัดดีตราขายจัดการส่งมอบไม้และทำบันทึกการรับมอบไม้นั้นให้แก่เจ้าหน้าที่ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดังกล่าว โดยให้ผู้มอบและผู้รับมอบลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานฝ่ายละฉบับ และในขณะเดียวกันให้จัดทำแบบรับรองการชำระเงินค่าขายพร้อมทั้งค่าภาระติดพัน (หากมี) โดยใช้แบบรับรองการชำระค่าภาคหลวง (ก.ป.ม.แบบ 73) โดยอนุโลมให้เจ้าหน้าที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ลงนามรับรองไว้เพื่อเป็นหลักฐานด้วย เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวไปแล้วประการใด ให้รายงานกรมป่าไม้ทราบ

4. เพื่อที่กรมป่าไม้จะได้ทราบยอดเงินค่าขายไม้ของกลางที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ค้างชำระอยู่ ขอให้รายงานให้กรมป่าไม้ทราบทุกกระยะ 3 เดือน ว่างวดใดมีเงินค่าขายไม้ของกลางค้างยกมาแต่งวดก่อนเป็นจำนวนเท่าใด ถ้ามีทั้งไม้สักและไม้กระยาเลยก็ขอให้แยกเงินค้างของไม้แต่ละอย่างด้วย ทั้งนี้ขอให้เริ่มปฏิบัติแต่ต้นปี พ.ศ. 2503 เป็นต้นไป และให้ส่งถึงกรมป่าไม้ภายในวันที่ 15 ของเดือนแรกในงวดถัดไปทุก ๆ งวดด้วย

กรมป่าไม้ได้แจ้งเรื่องนี้ไปยังองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เพื่อสั่งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามนัยข้อ 1-2-3 ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) เฉลิม ศิริวรรณ

(นายเฉลิม ศิริวรรณ)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำเนา

ด่วนมาก

ที่ กษ 1704.03/4940

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กทม. 10900

14 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง การจำหน่ายไม้ที่ตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2532 มาตรา 68 เบญจ วรรคท้าย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ตามที่ได้มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2532 และคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ 32/2532 ลงวันที่ 17 มกราคม 2532 ให้สัมปทานทำไม้หวงห้ามทุกชนิด (เว้นสัมปทานทำไม้ป่าชายเลน) ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ทุกสัมปทานสิ้นสุดลงทั้งแปลง และตามมาตรา 68 เบญจ วรรคท้าย แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ได้กำหนดไว้ว่า “ไม้ที่ทำการตามสัมปทาน ที่พิสูจน์ได้ว่าได้ทำออกมาถูกต้องตามกฎหมาย ข้อกำหนด และเงื่อนไขสัมปทานแล้ว ให้อธิบดีกรมป่าไม้มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับสัมปทานทำการชักลากและนำไม้ดังกล่าวเคลื่อนที่ได้ พร้อมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่ผู้รับสัมปทานต้องปฏิบัติไว้ด้วย ผู้รับสัมปทานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา ตามที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดดังกล่าว ให้หมดสิทธิในไม้นั้นและให้ไม้นั้นตกเป็นของแผ่นดิน”

เนื่องจากมีไม้ที่ตกเป็นของแผ่นดินในกรณีดังกล่าว และไม้ที่ตกเป็นของแผ่นดินในกรณีนี้ไม่มีระเบียบในการจำหน่ายไว้ กรมป่าไม้จึงได้เรียนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แจ้งให้กรมป่าไม้ทราบว่า ในกรณีนี้เป็นหน้าที่ของกรมป่าไม้ที่จะเป็นผู้กำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง เทียบเคียงจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2521 ข้อ 93 และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2530 กรมป่าไม้จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

“ไม้ในกรณีนี้สมควรขายให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ โดยวิธีตกลงราคา และกำหนดค่าขายไม้ดังกล่าวในอัตรา 3 เท่าค่าภาคหลวงตามราคาไม้ของกลาง ตามนัยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2530 โดยอนุโลม และมีเงื่อนไขว่า ไม้ที่ตกเป็นของแผ่นดินบางรายที่มีปัญหาอยู่ หากมีการฟ้องเรียกไม้คืนหรือเรียกค่าเสียหายจากกรมป่าไม้ ถ้ากรมป่าไม้แพคดี ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับใช้เงินตามอัตราท้องตลาดที่ขายไม้นั้น โดยให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำหนังสือรับรองไว้กับ

/กรมป่าไม้...

-2-

กรมป่าไม้เป็นราย ๆ ไป ถ้าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ปฏิเสธการซื้อให้กรมป่าไม้ดำเนินการขายโดยวิธี
ทอดตลาด ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2521 ต่อไป”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา และสั่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ทิวา สรรพกิจ

(นายทิวา สรรพกิจ)

อธิบดีกรมป่าไม้

กองคุ้มครอง

โทร 579-4853

โทรสาร 579-1536

สำเนา

ที่ 6843/2503

กรมป่าไม้

7 กรกฎาคม 2503

เรื่อง การจำหน่ายไม้ของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดินแล้วให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ 9044/2502 ลงวันที่ 9 กันยายน 2502 และ ที่ 174/2503
ลงวันที่ 8 มกราคม 2503

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือกระทรวงเกษตร ที่ สร. 6478/2503 ลงวันที่ 12 พฤษภาคม 2503
2. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ กษ. 5332/2503 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2503

ตามหนังสือกรมป่าไม้ที่อ้างถึง แจ่มมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2502 เรื่อง ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ รับซื้อไม้ของกลางทุกชนิดเสียทั้งสิ้น โดยไม่มีข้อยกเว้นใดๆ ในอัตราค่าซื้อ สำหรับไม้สักสามเท่าค่าภาคหลวง และไม้กระยาเลยสองเท่าค่าภาคหลวง และต่อมาได้มีการประชุมหารือกันระหว่างกรมป่าไม้และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เรื่องการดำเนินการกับไม้ของกลาง เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2502 และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้เสนอขอยกเว้น ไม่ต้องรับซื้อไม้ของกลางที่มีลักษณะหรือคุณภาพที่ไม่เหมาะสมที่จะทำเป็นสินค้าได้ และไม้แปรรูปที่ได้ตัดแต่งประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้หรือส่วนประกอบของวัตถุสำเร็จรูป เช่น ครก สาก กงเกวียน คันไถ บานประตูหน้าต่าง ฯลฯ ซึ่งกรมป่าไม้ ขอสงวนสิทธิที่จะเสนอขอรับความเห็นชอบจากกระทรวงเกษตรก่อน เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องถึงมติคณะรัฐมนตรี ยังจะตกลงยกเว้นเพื่อมิให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับซื้อมิได้ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

เรื่องนี้ กรมป่าไม้ได้รายงานเสนอกระทรวงเกษตรพิจารณาเกี่ยวกับไม้ของกลางที่กรมป่าไม้ขอสงวนสิทธิที่จะเสนอขอรับความเห็นชอบจากกระทรวงเกษตรดังกล่าวแล้ว บัดนี้ได้รับบันทึกกระทรวงเกษตรให้ดำเนินการ ดังนี้

1. ไม้ของกลางที่มีคุณภาพทรามหรือมีลักษณะคุณภาพไม่เหมาะสมที่จะทำเป็นสินค้าได้ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จะต้องรับซื้อตามมติคณะรัฐมนตรี เพราะตามนโยบายก็เป็นการป้องกันมิให้พ่อค้าไม้รับซื้อไม้ไว้เป็นเชื้อต่อไปได้

2. สำหรับไม้ของกลางที่ได้ตัดแต่งประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้หรือส่วนประกอบของเครื่องใช้แล้ว เช่น ครก สาก คันไถ พายเรือโกลน บานประตู หน้าต่าง ฯลฯ กรมป่าไม้ได้รับบันทึกกระทรวงเกษตรส่งสำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ กษ. 5332/2503 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2503 ว่า ตามที่กระทรวงเกษตรได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติจำหน่ายของกลางที่ได้ตัดแต่งประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้หรือส่วนประกอบของเครื่องใช้แล้วโดยวิธีประมุขนั้น คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2503 ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่กระทรวงเกษตรเสนอและขออนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

/ตั้งได้...

-2-

ตั้งได้สำเนาหนังสือกระทรวงเกษตร ที่ สร.6478/2503 ลงวันที่ 12 พฤษภาคม 2503 และสำเนาหนังสือเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่กล่าวข้างต้นมาพร้อมหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติ และเฉพาะการจำหน่ายไม้ของกลางโดยวิธีประมูลตามข้อ 2 ขอได้โปรดถือปฏิบัติตามกฎหมายและวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบปฏิบัติราชการป่าไม้ฉบับที่ 8 ว่าด้วยการรักษาและจำหน่ายของกลางต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ประกอบวนกิจ

(หลวงประกอบวนกิจ)

รองอธิบดี ลงนามแทนอธิบดีกรมป่าไม้

ที่ 6844/2503

กรมป่าไม้

7 กรกฎาคม 2503

สำเนาหนังสือข้างบนนี้ ส่งมาเรียน ผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อโปรดทราบเป็นการต่อเนืองหนังสือกรมป่าไม้ ที่ 2945/2503 ลงวันที่ 29 มีนาคม 2503

ส่งมายัง นักวิชาการเอกประจำกรมทุกท่าน, เจ้าพนักงานกฎหมายประจำกรม, ผู้อำนวยการโรงเรียนป่าไม้, หัวหน้ากองทุกกอง, ป่าไม้เขตทุกเขต เพื่อทราบและถือปฏิบัติเป็นการต่อเนืองหนังสือกรมป่าไม้ ที่ 9045/2502 ลงวันที่ 9 กันยายน 2502 และที่ 175/2503 ลงวันที่ 8 มกราคม 2503

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(หลวงประกอบวนกิจ)

รองอธิบดี ลงนามแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

(สำเนา)

ที่ สร. 6478/2503

กระทรวงเกษตร

12 พฤษภาคม 2503

เรื่อง ขออนุมัติจำหน่ายของกลางที่ได้ดัดแปลงประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้หรือส่วนประกอบของเครื่องใช้แล้วโดยวิธีประมุล

กราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ กษ.4774/2502 ลงวันที่ 14 สิงหาคม 2502

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ่มมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2502 เรื่อง ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับซื้อไม้ของกลางทุกชนิดเสียทั้งสิ้น โดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ และกำหนดอัตราค่าซื้อไม้ของกลางสำหรับไม้สักในอัตราสามเท่าค่าภาคหลวง ไม้กระยาเลยสองเท่าค่าภาคหลวง นั้น

กระทรวงเกษตรได้รับทราบ และสั่งการไปยังกรมป่าไม้และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เพื่อถือปฏิบัติแล้ว บัดนี้ ได้รับรายงานว่าได้มีปัญหาในทางปฏิบัติระหว่างกรมป่าไม้และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เกี่ยวกับของกลางที่ได้ดัดแปลงประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้หรือส่วนประกอบของเครื่องใช้แล้ว เช่น สาก, กงเกวียน, คันไถ, มาดเรือโกลน, บานประตูและหน้าต่าง เป็นต้น ว่าของกลางดังกล่าวนี้้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จะต้องรับซื้อตามนัยมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวหรือไม่ เพราะไม้ของกลางทุกชนิดที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ต้องรับซื้อ นั้น ตามบทบัญญัติมาตรา 4(2) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ได้บัญญัติความหมายคำว่า “ไม้” และ “ไม้แปรรูป” ไว้ตามลำดับดังนี้

“ไม้” หมายความว่า ไม้สักและไม้อื่นทุกชนิดที่เป็นต้น เป็นกอ เป็นเถา รวมตลอดถึงไม้ไผ่ทุกชนิด ปาล์ม หวาย ตลอดจนราก ปุ่ม ตอ เศษปลาย และสิ่งของสิ่งนั้น ๆ ไม่ว่าจะได้ถูกตัด ทอน เลื่อย ผ่า ถาก ขุด หรือกระทำโดยประการอื่นใด

“ไม้แปรรูป” หมายความว่า ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว แต่ไม่หมายถึงไม้ในขณะที่ประกอบอยู่เป็นสิ่งที่ปลูกสร้างเครื่องใช้หรือสิ่งของอื่น หรือได้เคยดัดแปลงเป็นส่วนประกอบของสิ่งเหล่านั้นมาแล้ว

กระทรวงเกษตรได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับซื้อไม้ของกลางทุกชนิดเสียทั้งสิ้น โดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ นั้น น่าจะมีเจตนารมณ์หมายถึงไม้ตามนัยมาตรา 4(2) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ดังกล่าว มาแล้วเท่านั้น และดังนั้น องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จึงไม่จำเป็นต้องรับซื้อของกลางที่ได้ดัดแปลงประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้หรือส่วนประกอบของเครื่องใช้แล้ว เช่น ครก สาก กงเกวียน คันไถ มาดเรือโกลน บานประตูและหน้าต่าง ฯลฯ จากทางราชการป่าไม้แต่อย่างใด แต่โดยที่ตามหลักการของมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว มิได้ระบุถึงของกลางประเภทนี้ไว้ ว่าเมื่อตกเป็นของแผ่นดินแล้วจะต้องดำเนินการจำหน่ายโดยวิธีใด

/กระทรวงเกษตร...

- 2 -

กระทรวงเกษตรจึงเห็นสมควรให้กรมป่าไม้ดำเนินการจำหน่ายโดยวิธีประมูลหรือทอดตลาดดังที่เคยปฏิบัติ
ในกรณีจำหน่ายของกลางก่อนมีมติคณะรัฐมนตรี ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับซื้อต่อไป ฉะนั้น จึง
ขอกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบและประกอบการพิจารณา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) พลเอก สุรจิต จารุเศรณี
(สุรจิต จารุเศรณี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

สำเนากระทรวงเกษตร รับที่ 06420 วันที่ 6 มิ.ย. 2503 เข้าบัตร มต.1-557

ที่ กษ.5332/2503

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

6 มิถุนายน 2503

เรื่อง ขออนุมัติจำหน่ายของกลางที่ได้ดบแต่งประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้หรือส่วนประกอบของเครื่องใช้แล้วโดยวิธีประมุล

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

อ้างถึง หนังสือที่ สร.6478/2503 ลงวันที่ 12 พฤษภาคม 2503

ตามที่ได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติจำหน่ายของกลางที่ได้ดบแต่งประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้หรือส่วนประกอบของเครื่องใช้แล้วโดยวิธีประมุล ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2503 ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่กระทรวงเกษตรเสนอ และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

จึงขอยืนยันมา เพื่อจะได้ดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม) มนูญ บริสุทธิ์
(นายมนูญ บริสุทธิ์)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(สำเนา)

ด่วนมาก
ที่ กส. 0713/694

กรมป่าไม้

15 มกราคม 2522

เรื่อง ขออนุมัติจำหน่ายของป่าของกลาง (ถ่านไม้) ในระหว่างคดี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (เว้นจังหวัดนครพนม)

กรมป่าไม้ขอส่งสำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนมาก ที่ กส. 0813/693 ลงวันที่ 15 มกราคม 2522 และสำเนาหนังสือจังหวัดนครพนม ด่วน ที่ นพ. 09/24140 ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2521 มาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติในทำนองเดียวกัน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ถนอม เปรมรัศมี

(นายถนอม เปรมรัศมี)

อธิบดีกรมป่าไม้

(สำเนา)

ที่ กส. 0813/693

กรมป่าไม้

15 มกราคม 2522

เรื่อง ขออนุมัติจำหน่ายของป่าของกลาง (ถ่านไม้) ในระหว่างคดี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม

อ้างถึง หนังสือจังหวัด ต่วนมาก ที่ นพ. 09/24140 ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดขอให้กรมป่าไม้แจ้งแนวทางปฏิบัติที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ส.อ.คำชะอี และเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปฏิบัติการเฉพาะกิจ ได้ทำการตรวจยึดถ่านไม้ของกลางจำนวน 210 กระสอบ ปริมาตร 26.25 ม³. พร้อมทั้งจับกุมตัวผู้ต้องหาดำเนินคดี ต่อมาผู้ต้องหาได้หลบหนีในชั้นศาลยังจับกุมตัวไม่ได้ อำเภอคำชะอีเห็นสมควรจำหน่ายถ่านไม้ของกลางดังกล่าวระหว่างคดี และพนักงานสอบสวนให้ความเห็นชอบแล้ว ตั้งความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ของป่าของกลางเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส.อ.คำชะอี และเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปฏิบัติการเฉพาะกิจได้ทำการตรวจยึดตั้งแต่วันที่ 18 เมษายน 2521 และทำสัญญาจ้างนายทองมี คนชื่อ เฝ้ารักษาไว้ ต่อมาผู้ต้องหาหลบหนีในชั้นศาล หากจะรอไต่จนกว่าคดีถึงที่สุดอาจมีเสื่อมคุณภาพเสียหาย จำหน่ายไม่ได้ราคาเท่าที่ควร หรือจำหน่ายไม่ได้เลยหรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจะเกินกับค่าของกลาง จะทำให้รัฐขาดผลประโยชน์อันควรจะได้ไป เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจึงเห็นควรดำเนินการให้รัฐได้รับผลประโยชน์จากการจำหน่ายของป่าของกลางในระหว่างคดีโดยวิธีประมูล โดยให้ถือหลักในการพิจารณา ดังนี้

1. คำว่า “ในระหว่างคดี” ให้หมายความรวมถึง คดีที่อยู่ระหว่างพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการดำเนินการอยู่ ละอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลด้วย

คำว่า “ของป่า” นั้นหมายถึง ของป่าตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้

2. การพิจารณาว่า ของป่าของกลางในระหว่างคดีรายใดสมควรดำเนินการจำหน่าย คำนึงดังกล่าวแล้ว ต้องปรากฏโดยแน่ชัดว่าของป่าของกลางนั้นหากจะรอจนกว่าคดีถึงที่สุด จะเสื่อมคุณภาพเสียหายจำหน่ายไม่ได้ราคาเท่าที่ควร หรือจำหน่ายไม่ได้เลย หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาและอื่น ๆ จะเกินจำนวนกับค่าแห่งของป่าของกลางนั้น กับทั้งต้องพิจารณาถึงพฤติการณ์และข้อเท็จจริงในคดี เพื่อมิให้เกิดการเสียหายแก่รูปคดีประกอบด้วย กล่าวคือ แม้จะเก็บของป่าของกลางนั้นไว้ต่อไปอีก หรือถ้าปล่อยไว้ให้สูญเสียมสภาพไปก็จะไม่เกิดประโยชน์ในทางคดี และทั้งผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่คัดค้านเกี่ยวกับการจำหน่ายของป่าของกลางนั้น ถ้าของป่าของกลางนั้นเป็นของบุคคลภายนอกซึ่งมิใช่คู่ความ ก็ควรจะให้เจ้าของที่แท้จริงได้รับรู้ละยินยอมในเรื่อง การจำหน่ายเสียด้วย ถ้าของป่าของกลางนั้นอาจจะต้องไปแสดงต่อศาล ก็ควรเก็บตัวอย่างไว้เพียงพอสำหรับเป็นวัตถุพยานประกอบคดี โดยบันทึกหลักฐานให้ปรากฏข้อความรายละเอียดให้ชัดเจน และให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีลงลายมือชื่อรู้เห็นไว้ด้วย

3. เมื่อพิจารณาตามข้อ 2 แล้วให้ดำเนินการติดต่อขออนุญาตต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการหรือศาลแล้วแต่กรณี เพื่อจำหน่ายของป่าของกลางในระหว่างคดี เมื่อได้รับอนุญาตให้จำหน่ายได้แล้วให้ดำเนินการจำหน่ายโดยวิธีประมูลต่อไป

4. การจำหน่ายของป่าของกลางโดยวิธีประมูลตามข้อ 3 ให้ถือปฏิบัติตามกฎเกณฑ์วิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบปฏิบัติราชการป่าไม้ฉบับที่ 8 ว่าด้วยการรักษาและจำหน่ายของกลางโดยเคร่งครัด เมื่อจำหน่ายแล้วได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใด ให้เก็บไว้แทนของป่าของกลาง เพื่อรอฟังผลคดีต่อไป

5. เมื่อได้จำหน่ายของป่าของกลางตามนัยดังกล่าวแล้ว ให้แจ้ง วัน เดือน ปี และจำนวนเงินที่จำหน่ายให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการหรือศาลแล้วแต่กรณีที่เกี่ยวข้องในคดีทราบด้วย

6. ในการตรวจยึดโดยรู้ตัวผู้กระทำผิด แต่จับกุมไม่ได้ หรือผู้กระทำผิดหลบหนีหากพ้นกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่จำหน่ายของป่าของกลาง ให้ถือว่าตกเป็นของแผ่นดินโดยอนุโลมตามความในมาตรา 1327 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ส่งค่าขายเป็นผลประโยชน์ของแผ่นดินต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป ผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ถนอม เปรมรัศมี

(นายถนอม เปรมรัศมี)

อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ กส. 0813/18483

กรมป่าไม้

25 ตุลาคม 2521

เรื่อง ทหารี่แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจำหน่ายสิ่งประดิษฐ์ของกลางที่ยังไม่เสร็จคดี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส. 0813/18481 ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2521

พร้อมนี้กรมป่าไม้ขอส่งสำเนาหนังสือกรมป่าไม้ดังกล่าว เรียนมาเพื่อโปรดทราบและ
สั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ถือเป็นหลักในการพิจารณาและปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ถนอม เปรมรัศมี
(นายถนอม เปรมรัศมี)
อธิบดีกรมป่าไม้

กองนิติการ

ที่ กษ ๐๗๔๓.๐๓/๓๖๒๗

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กทม. ๑๐๙๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

เรื่อง ของป่าหวงห้ามของรัฐบาล
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยกรมป่าไม้ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่ามีของป่าหวงห้ามบางชนิด เช่น กล้วยไม้ป่า ชันไม้ กฤษณา ชันไม้จันทน์หอม หายากและใกล้ที่จะสูญพันธุ์ และมีขึ้นในท้องถิ่นเฉพาะแห่งเท่านั้น สมควรที่จะอนุรักษ์ไว้เพื่อการศึกษา ค้นคว้า วิจัยทางด้านวิชาการ และให้คงคุณค่าประโยชน์ต่อธรรมชาติในถิ่นเดิม อันเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ที่มีคุณค่าของชาติไว้อีกทางหนึ่ง

ดังนั้น จึงเห็นว่าไม่ควรจะให้มีการประมวลของป่าหวงห้ามประเภทดังกล่าวต่อไป จึงขอให้จังหวัดส่งเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติตามแนวทางต่อไปนี้

๑. กล้วยไม้ป่าทุกชนิดที่เป็นของกลาง ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเก็บรักษาไว้ก่อน เมื่อตกเป็นของแผ่นดินแล้วให้ขอเอาไว้ในราชการทุกราย ตามระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๓๓ ข้อ ๘ โดยห้ามให้ประมวลจำหน่ายโดยเด็ดขาด และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้มอบกล้วยไม้ป่าของกลางต่ออุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ที่เป็นท้องถิ่นเดิมของกล้วยไม้ป่าชนิดนั้น ๆ หรือมอบให้ศูนย์พฤกษศาสตร์ประจำภาคบำรุงรักษาต่อไป ตามแต่กรณี

๒. ชันไม้กฤษณาและชันไม้จันทน์หอม ให้ขอเอาไว้ในราชการเพื่อการศึกษา ค้นคว้า วิจัยทางด้านวิชาการทุกรายเช่นเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงนาม ยรรยง ถนนอมพิชัย

(นายยรรยง ถนนอมพิชัย)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักป้องกันและปราบปราม

การบุกรุกตัดไม้ทำลายป่า (สปป.)

โทร. ๕๗๙๕๖๖๖

โทรสาร ๕๗๙๕๖๑๑

สำเนาส่ง - ป่าไม้เขตทุกเขต

ผู้อำนวยการกองอุทยานแห่งชาติ

ผู้อำนวยการกองอนุรักษ์สัตว์ป่า

ผู้อำนวยการกองวิจัยผลิตผลป่าไม้

ผู้อำนวยการกองบำรุง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ สำนักป้องกันและปราบปราม โทร. 054-511045
 ที่ กษ 0708.3/16965 วันที่ 17 กรกฎาคม 2544
 เรื่อง ขอรื้อปัญหาเรื่องการส่งมอบไม้กฤษณาของกลาง

เรียน ผู้อำนวยการสำนักวิชาการป่าไม้

ด้วยกรมป่าไม้ ได้รับหนังสือจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ พช 0011/4370 ลงวันที่ 24 พฤษภาคม 2544 ที่ได้สำเนาแนบมาพร้อมนี้ หรือเกี่ยวกับกรณีไม้กฤษณาของกลางซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีเป็นจำนวนมาก ซึ่งทางจังหวัดฯ แจ้งว่าไม่มีสถานที่เก็บรักษาให้ของกลางดังกล่าวคงอยู่ในสภาพเดิมได้ หากจะรื้อจนกว่าของกลางตกเป็นของแผ่นดินเกรงว่าจะเสื่อมสภาพไม่อาจจะใช้ประโยชน์ได้ หากจังหวัดฯ จะส่งมอบไม้กฤษณาของกลางดังกล่าวให้แก่สำนักวิชาการป่าไม้ก่อนของกลางตกเป็นของแผ่นดิน จะทำได้หรือไม่

กรมป่าไม้ ได้พิจารณาแล้ว เพื่อเป็นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ พ.ศ. 2533 ข้อ 8 และตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0743.03/3627 ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2535 โดยมีให้เกิดความเสียหายแก่ไม้กฤษณาของกลางในคดีดังกล่าว จึงขอให้สำนักวิชาการป่าไม้เป็นผู้รับไม้กฤษณาของกลางมาเก็บและดูแลรักษาไว้ก่อน หากจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แจ้งผลสืบหน้าของคดีว่ามีไม้กฤษณาของกลางในคดีใดตกเป็นของแผ่นดินแล้วเมื่อใด ให้สำนักวิชาการป่าไม้เป็นผู้ขออนุมัติเอาไว้ใช้ในราชการเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยทางด้านวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ได้แจ้งให้จังหวัดเพชรบูรณ์ทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปแล้ว

(ลงนาม) สมชัย เพียรสถาพร
 (นายสมชัย เพียรสถาพร)
 รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
 อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ กษ 0708.3/16966

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กทม. 10900

17 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอรื้อปัญหาเรื่องการส่งมอบไม้กฤษณาของกลาง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ พช 011/4370 ลงวันที่ 24 พฤษภาคม 2544

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดเพชรบูรณ์ขอรื้อกรณีจะส่งมอบไม้กฤษณาของกลางให้แก่สำนักวิชาการป่าไม้ ก่อนของกลางดังกล่าวจะตกเป็นของแผ่นดิน จะสามารถกระทำได้หรือไม่ เนื่องจากทางจังหวัดฯ ไม่มีสถานที่เก็บรักษาไม้ของกลางดังกล่าวให้คงอยู่ในสภาพเดิมได้ และหากจะรื้อจนกว่าของกลางตกเป็นของแผ่นดิน เกรงว่าจะเสื่อมสภาพไม่อาจจะใช้ประโยชน์ได้ นั้น

กรมป่าไม้ ได้พิจารณาแล้ว เพื่อเป็นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ พ.ศ. 2533 ข้อ 8 และตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0743.03/3627 ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2535 โดยมีให้เกิดความเสียหายแก่ของกลางในคดีดังกล่าว จึงขอให้จังหวัดฯ โปรดสั่งการให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบจัดทำรายละเอียดความเป็นมาของไม้กฤษณาของกลางแต่ละคดี และจัดทำบัญชีให้เรียบร้อย
2. ส่งมอบชิ้นไม้กฤษณาพร้อมบัญชีรายละเอียดให้สำนักวิชาการป่าไม้ ซึ่งมีความชำนาญเป็นผู้เก็บและดูแลรักษา
3. ติดตามผลการดำเนินคดีแล้วแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบทุกกระยะ เพื่อทราบความคืบหน้าของคดีหากชิ้นไม้กฤษณาของกลางในคดีใดตกเป็นของแผ่นดินแล้ว กรมป่าไม้จะได้แจ้งให้สำนักวิชาการป่าไม้เป็นผู้ขอเอาไว้ในราชการ เพื่อการศึกษา ค้นคว้า วิจัยทางด้านวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) สมชัย เพียรสถาพร

(นายสมชัย เพียรสถาพร)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักป้องกันและปราบปราม

โทร. 054-511045

โทรสาร 054-511045

25 ตุลาคม 2521

เรื่อง ทารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจำหน่ายสิ่งประดิษฐ์ของกลางที่ยังไม่เสร็จคดี

เรียน ป่าไม้เขตนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือเขต ที่ กส. 0809(นว.)/2753 ลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2521

ตามหนังสือเขตที่อ้างถึง แจ้งว่า เขตมีสิ่งประดิษฐ์ของกลาง (โลงจำปาไม้สัก จำนวน 4 โลง ฝาโลงจำปาไม้สัก 9 ฝา) ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ยึดไว้โดยไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด และได้ส่งเรื่องราวให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีสืบสวนสอบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษแล้ว เขตเห็นว่า หากรอให้การดำเนินคดีถึงที่สุด สิ่งประดิษฐ์ของกลางอาจจะผุเสื่อมคุณภาพจำหน่ายไม่ได้ราคาที่เหมาะสม จึงเห็นควรจำหน่ายสิ่งประดิษฐ์ของกลางดังกล่าวก่อนคดีถึงที่สุด เพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ แต่กรณีดังกล่าวนี้ไม่มีระเบียบปฏิบัติ จึงขอให้กรมป่าไม้พิจารณาแนวทางปฏิบัติต่อไปด้วย ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า โลงจำปาและฝาโลงจำปาของกลางเป็นลักษณะของกลางที่ได้ตกแต่งประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้ ซึ่งของกลางลักษณะเช่นนี้ หรือส่วนประกอบของเครื่องใช้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจยึดไว้ เมื่อคดีถึงที่สุดตกเป็นของแผ่นดิน คณะรัฐมนตรีได้ลงมติ เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2503 อนุมัติให้จำหน่ายโดยวิธีประมูล แต่เมื่อพิจารณาแล้ว เห็นว่าในระหว่างดำเนินคดี หากจะเก็บรักษาไว้จนกว่าคดีถึงที่สุดอาจจะผุเสื่อมคุณภาพ จำหน่ายไม่ได้ราคาเท่าที่ควรหรือจำหน่ายไม่ได้เลย หรือถ้าหวังเข้าไว้จะเป็นการเสี่ยงความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าของกลางนั้น ทำให้รัฐขาดผลประโยชน์อันควรจะได้ เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นควรดำเนินการเพื่อให้รัฐได้รับผลประโยชน์มากที่สุด จึงให้เขตจำหน่ายสิ่งประดิษฐ์ของกลาง (โลงจำปาไม้สัก จำนวน 4 โลง ฝาโลงจำปาไม้สัก 9 ฝา) ในระหว่างคดีโดยวิธีประมูล โดยอนุโลมปฏิบัติตามนัยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2503 ดังกล่าวแล้ว เพื่อรอฟังผลคดีต่อไป โดยให้ถือหลักในการพิจารณาและปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. คำว่า “ในระหว่างคดี” ให้หมายความรวมทั้งคดีที่อยู่ในระหว่างพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการพิจารณาดำเนินการอยู่และคดีในระหว่างการพิจารณาของศาลด้วย

คำว่า “สิ่งประดิษฐ์ของกลาง” ให้หมายความรวมทั้งของกลางที่ได้ตกแต่งประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้ หรือส่วนประกอบของเครื่องใช้

2. การพิจารณาว่า สิ่งประดิษฐ์ของกลางในระหว่างคดีรายใดสมควรดำเนินการจำหน่ายตามนัยดังกล่าวแล้วนั้น จะต้องปรากฏโดยถ้อยคำหรือหลักฐานว่าสิ่งประดิษฐ์ของกลางนั้น หากรอฟังผลคดีถึงที่สุดจะผุเสื่อมคุณภาพเสียหายจำหน่ายไม่ได้ราคาเท่าที่ควรจะได้ หรือจะจำหน่ายไม่ได้เลย หรือถ้าหวังเข้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษา และอื่น ๆ จะเกินส่วนกับค่าแห่งสิ่งประดิษฐ์ของกลางนั้น กับทั้งจะต้องพิจารณาถึงพฤติการณ์และข้อเท็จจริงในคดี เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่รูปคดีประกอบด้วย กล่าวคือ แม้จะเก็บรักษาสิ่งประดิษฐ์ของกลางนั้นต่อไปอีก หรือถ้าปล่อยไว้

ให้สูญเสียมูลค่าไป ก็จะไม่เกิดประโยชน์ในการพิสูจน์ทางคดีได้ และทั้งผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่คัดค้าน เกี่ยวกับการที่จะจำหน่ายสิ่งประดิษฐ์ของกลางนั้น ถ้าสิ่งประดิษฐ์ของกลางนั้นเป็นของบุคคลภายนอกซึ่งมิใช่คู่ความก็ควรจะได้ให้เจ้าของอันแท้จริงได้รับรู้และยินยอมในเรื่องการจำหน่ายสิ่งประดิษฐ์ของกลางเสียด้วย ถ้าสิ่งประดิษฐ์ของกลางนั้น อาจจะต้องนำไปแสดงต่อศาล ก็ควรเก็บตัวอย่างไว้เพียงพอสำหรับเป็นวัตถุพยานประกอบคดี โดยบันทึกหลักฐานให้ปรากฏข้อความรายละเอียดให้ชัดเจนและให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีลงลายมือชื่อร่วมรู้เห็นไว้ด้วย

3. เมื่อพิจารณาตามข้อ 2. แล้ว ให้ดำเนินการติดต่อขออนุญาตต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณี เพื่อจำหน่ายสิ่งประดิษฐ์ของกลางในระหว่างคดี เมื่อได้รับอนุญาตให้จำหน่ายได้แล้วให้ดำเนินการจำหน่ายโดยวิธีประมูลต่อไป

4. การจำหน่ายสิ่งประดิษฐ์ของกลางโดยวิธีประมูลตามข้อ 3. ให้ถือปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบปฏิบัติราชการป่าไม้ฉบับที่ 8 ว่าด้วยการรักษาและจำหน่ายของกลางโดยเคร่งครัด เมื่อจำหน่ายแล้วได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใด ให้เก็บรักษาไว้แทนตัวสิ่งประดิษฐ์ของกลางเพื่อรอฟังผลคดีต่อไป

5. เมื่อได้จำหน่ายสิ่งประดิษฐ์ของกลางตามนัยดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งผลการจำหน่ายตลอดวัน เดือน ปี ที่จำหน่ายสิ่งประดิษฐ์ของกลางให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณีที่เกี่ยวข้องในคดีทราบด้วย

6. ในกรณีที่ตรวจยึดรู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่จับกุมไม่ได้ หรือผู้กระทำความผิดหลบหนี หากพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่จำหน่ายสิ่งประดิษฐ์ของกลางตามนัยดังกล่าวข้างต้น หากไม่มีผู้ใดร้องเรียนกรรมสิทธิ์ในสิ่งประดิษฐ์ของกลาง ถือว่าตกเป็นของแผ่นดินโดยอนุโลม ตามความมาตรา 1327 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ส่งค่าขายเป็นผลประโยชน์แก่แผ่นดินต่อไป

ทั้งนี้ จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางในการพิจารณาและปฏิบัติสำหรับรายอื่นต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ถนอม เปรมรัมย์
(นายถนอม เปรมรัมย์)
อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ กษ 0708.06/18833

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กทม. 10900

12 กรกฎาคม 2536

เรื่อง มาตรการจัดการกับของป่าหวงห้าม (ถ่านไม้) ของกลาง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยที่ประชุมผู้อำนวยการกองของกรมป่าไม้ในคราวประชุม ครั้งที่ 9/2535 เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2535 ได้มีมติให้ยกเลิกการประมูลถ่านไม้ของกลางสำหรับถ่านไม้ของกลางที่จับกุมได้และเมื่อตกเป็นของแผ่นดินแล้ว ให้เขตหรือจังหวัดดำเนินการตามนัยระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ พ.ศ.2533 ข้อ 8. คือ สั่งไว้ใช้ในราชการหรือจัดการตามสมควรและที่ประชุมป่าไม้เขต ป่าไม้จังหวัด เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2535 ได้มีความเห็นว่า สมควรยกเลิกการประมูลถ่านไม้ของกลาง เพื่อเป็นการลดปัญหาและป้องกันมิให้น้ำโควตาที่ประมูลได้มาเป็นหลักฐานแล้ว ชื่อถ่านที่มีขอบด้วยกฎหมายมาสวม

กรมป่าไม้ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าเพื่ออนุวัตตามนัยมติที่ประชุมดังกล่าวข้างต้น จึงขอให้จังหวัดดำเนินการเกี่ยวกับมาตรการจัดการกับของป่าหวงห้าม (ถ่านไม้) ของกลาง ดังนี้

1. ให้ยกเลิกการประมูลถ่านไม้ของกลาง ตามมติที่ประชุมผู้อำนวยการกองของกรมป่าไม้ในคราวประชุมครั้งที่ 9/2535 เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2535 และมติที่ประชุมป่าไม้เขต ป่าไม้จังหวัด

2. สำหรับถ่านไม้ของกลางที่ได้ตกเป็นของแผ่นดินแล้ว ให้เขตหรือจังหวัดดำเนินการตามนัยระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ พ.ศ. 2533 ข้อ 9. กล่าวคือ การขายของกลางให้องค์การกุศล วัด หรือสาธารณะประโยชน์ให้ทำได้โดยไม่ต้องขายตามข้อ 7. แต่ต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมป่าไม้ โดยกรมป่าไม้จะอนุมัติหลักการให้เขตและจังหวัดดำเนินการในกรณีนี้ด้วย

3. หลักเกณฑ์การขายถ่านไม้ของกลาง

3.1 จำหน่ายให้หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ ทั้งภายในภายนอกกรมป่าไม้หรือหน่วยงานการกุศลของเอกชน รวมทั้งสภาตำบล วัด และมูลนิธิ

/3.2 การจำหน่าย...

-2-

3.2 การจำหน่ายให้หน่วยงานในข้อ 3.1 ให้จำหน่ายได้รายละเอียดไม่เกิน 40 กระสอบ (2,000 กิโลกรัม) สำหรับรายได้ที่ขอซื้อเกินกว่าที่กำหนดให้เขตหรือจังหวัดเสนอขออนุมัติอธิบดีกรมป่าไม้เป็นรายๆ ไป

3.3 สำหรับราษฎรในท้องที่ให้จำหน่ายรายละเอียดไม่เกิน 2 กระสอบ หรือ 100 กิโลกรัม

3.4 การจำหน่ายถ่านไม้ของกลางให้จำหน่ายในอัตรา กิโลกรัมละ 1 บาท พร้อมทั้งให้ผู้ซื้อได้ต้องชำระค่าภาระผูกพัน (ถ้ามี) หรือค่าใช้จ่ายอื่นใด ที่ทางราชการป่าไม้จะต้องจ่ายเกี่ยวกับไม้ของกลางอีกส่วนหนึ่งต่างหากจากค่าขาย

3.5 เมื่อเขตหรือจังหวัดได้อนุมัติในการจำหน่ายถ่านไม้ของกลางแล้ว ให้จัดทำบัญชีไว้แจ้งรายงานกรมป่าไม้ปีละ 1 ครั้ง

4. มาตรการรองรับในระยะยาว

4.1 ให้เขตหรือจังหวัดวางแผนการส่งเสริมให้ราษฎรปลูกไม้โตเร็วเพื่อเผาถ่าน

4.2 ประชาสัมพันธ์ให้ราษฎรรู้จักคุณค่าของป่าไม้และการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงนาม อัมรงค์ ประกอบบุญ
(นายอัมรงค์ ประกอบบุญ)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักป้องกันและปราบปราม

โทร. 5795266

โทรสาร 5795266

ด่วนที่สุด
ที่ ทส 1612.2/4147

กรมป่าไม้
61 ถนนพหลโยธิน เขต
จตุจักร
กทม. 10900

21 เมษายน 2548

เรื่อง ขอรับของกลางคืน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดยะลา)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส 1612.2/4146 ลงวันที่ 21 เมษายน 2548

กรมป่าไม้ ขอส่ง สำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส 1612.2/4146 ลงวันที่ 21 เมษายน 2548 เรื่อง ขอรับของกลางคืน มาเรียนเพื่อโปรดทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ฉัตรชัย รัตโนภาส

(นายฉัตรชัย รัตโนภาส)

อธิบดีกรมป่าไม้

ด่วนที่สุด
ที่ ทส 1612.2/4146

กรมป่าไม้
61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร
กทม. 10900

21 เมษายน 2548

เรื่อง ขอรับของกลางคืน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดยะลา ที่ ยล 0013.3/18
ลงวันที่ 11 มกราคม 2548

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดยะลา ส่งบันทึกการสอบปากคำของเจ้าของรถยนต์ของกลางไปให้กรมป่าไม้เป็นหลักฐานเพิ่มเติม กรณี เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2546 คณะเจ้าหน้าที่ได้ตรวจยึดจับกุมการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ ตรวจยึดไม้สยาจำนวน 25 ท่อน ปริมาตร 28.71 ม.³ รถยนต์บรรทุกสิบล้อ จำนวน 3 คัน จับกุมนายธีรศักดิ์ กาเซ็ง และนายรอยะ ยะโก๊ะ เป็นผู้ต้องหา ออกหมายจับนายเลาะหรือนายอดุลย์ ระสมิง ซึ่งหลบหนี ฐานร่วมกันมิไว้ในครอบครองซึ่งไม้หวงห้ามอันยังมีได้แปรรูป เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 69 แจ้งความกล่าวโทษดำเนินคดีต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอบันนังสตา คดีอาญาที่ 136/2546 ยึดทรัพย์ที่ 49/2546 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2546 เหตุเกิดในเขตนิคมสร้างตนเองพัฒนาภาคใต้จังหวัดยะลา(กือลอง) หมู่ที่ 1 ตำบลบาเจาะ อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมป่าไม้ ได้ตรวจสอบพิจารณาแล้ว โปรดสั่งเจ้าหน้าที่รายงานรายละเอียดให้กรมป่าไม้ทราบในประเด็นต่อไปนี้ด้วย คือ

ก. ความเห็นของจังหวัดประกอบคำขอ ให้พิจารณาว่า ผู้ขอมีส่วนรู้เห็นเป็นใจในการกระทำผิดหรือไม่ และจังหวัดเห็นควรคืนของกลางรายนี้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามหนังสือกรมป่าไม้ที่ กษ 0708.2/26788 ลงวันที่ 18 กันยายน 2539

ข. ขณะนี้ผลของคดีเป็นประการใด และอยู่ในชั้นพิจารณาของใคร

/อนึ่งฯ พณฯ...

อนึ่งฯ หน่วยงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้โปรดมีบัญชาให้ถือเป็นแนวปฏิบัติว่า “การเสนอขอคืนของกลางระหว่างคดีให้มีเอกสารประกอบ ดังนี้

1. สำนวนการสอบสวนและคำสั่งฟ้องพร้อมรายละเอียด เหตุผลที่ชัดเจนพร้อมสำเนารับรองความถูกต้องจากอัยการ

2. ให้ตรวจสอบก่อนว่า ผู้ต้องหาได้เคยกระทำผิดมาก่อนหรือไม่

3. ให้ตรวจสอบรถยนต์ที่เป็นของกลางพร้อมอุปกรณ์ว่า เคยใช้ในการกระทำความผิดหรือไม่อย่างไร

4. ตามข้อ 2 และ 3 หากไม่เคยให้จัดทำฐานข้อมูล ประวัติผู้ต้องหาทั้งที่สั่งฟ้องหรือไม่สั่งฟ้อง และประวัติรถยนต์ที่ใช้ในการกระทำความผิด เลขตัวถัง เลขเครื่องยนต์ ทะเบียนประจำรถยนต์ ที่ออกให้โดยหน่วยงานของรัฐ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ฉัตรชัย รัตโนภาส

(นายฉัตรชัย รัตโนภาส)

อธิบดีกรมป่าไม้

คำสั่งกรมป่าไม้
ที่ 1763/2537
เรื่อง มอบหมายให้ป่าไม้เขตสั่งการเกี่ยวกับ
ถ่านไม้ของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดิน

เนื่องจากที่ประชุมผู้อำนวยการกอง และผู้อำนวยการส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้มีมติเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2537 เห็นควรมอบหมายให้ป่าไม้เขตเป็นผู้สั่งการเกี่ยวกับถ่านไม้ของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดิน และไม่ควรรขาย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 8 แห่งระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ พ.ศ. 2533 อธิบดีกรมป่าไม้จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ดังนี้

1. มอบหมายให้ป่าไม้เขตเป็นผู้สั่งการเกี่ยวกับถ่านไม้ของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดิน และไม่ควรรขาย โดยให้เอาไว้ใช้ในราชการ ปล่อย ทำลาย หรือจัดการตามสมควรได้
2. สำหรับถ่านไม้ของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดินและอยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัด ให้ป่าไม้จังหวัดประสานงานกับป่าไม้เขตท้องที่ เพื่อพิจารณาสั่งการตามนัยข้อ 1
3. เมื่อป่าไม้เขตสั่งการเกี่ยวกับถ่านไม้ของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดิน และไม่ควรรขายแล้ว ประการใดให้รายงานกรมป่าไม้ทราบทุกครั้ง
4. บรรดาคำสั่งหรือหนังสือสั่งการใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ ให้ยกเลิกเสียทั้งสิ้น และให้ใช้คำสั่งนี้แทน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2537

(ลงนาม) ผ่อง เล่งอี้
(นายผ่อง เล่งอี้)
อธิบดีกรมป่าไม้

ด่วนที่สุด
ที่ นร 0501/351

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ท่าช้างวังหน้า กรุงเทพฯ 10200

6 มีนาคม 2529

เรื่อง ทหารเรือเกี่ยวกับการขออนุมัติคืนรถยนต์ของกลาง

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ กษ 0707/34159 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2528

2. บันทึก เรื่อง การคืนรถยนต์ของกลางตามมาตรา 64 ตรี แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช 2484 และมาตรา 85 วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ตามสำเนาหนังสือกรมป่าไม้ที่ส่งมาพร้อมกับหนังสือนี้ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาว่า

1. การคืนของกลางตามมาตรา 64 ตรี แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ รัฐมนตรีจะอนุมัติให้คืนได้หรือไม่ หากข้อเท็จจริงเข้าองค์ประกอบเฉพาะตามมาตรา 64 ตรี (1) แต่ไม่เข้าองค์ประกอบเฉพาะตามมาตรา 64 ตรี (2)

2. หากข้อเท็จจริงเข้าองค์ประกอบทั้งมาตรา 64 ตรี (1) และ (2) แต่รัฐมนตรีเห็นว่าไม่สมควรคืนให้ จะสั่งไม่อนุมัติได้หรือไม่ และจะต้องรับผิดชอบในทางแพ่งในการที่ทรัพย์สินนั้นเสื่อมสภาพไปเพียงใดหรือไม่

3. พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งคืนของกลางที่ยึดไว้ตามมาตรา 64 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ในกรณีใดบ้างหรือไม่

4. ผู้ใดมีอำนาจชี้ว่าทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามมาตรา 64 ทวิ มิใช่เป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด

5. ในกรณีที่พนักงานอัยการยังไม่สั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือก่อนคดีถึงที่สุด พนักงานอัยการสั่งให้จัดการกับรถยนต์ของกลางตามมาตรา 85 วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การคืนรถยนต์จะต้องปฏิบัติตาม มาตรา 64 ตรี แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ หรือไม่ และหากเจ้าพนักงานป่าไม้เมื่อได้รับคำสั่งดังกล่าวจากพนักงานอัยการ ได้ทำเรื่องเสนอขออนุมัติรัฐมนตรีเสียก่อน ตามมาตรา 64 ตรี จะถือเป็นการละเมิดหรือไม่

6. จะแก้ไขกฎหมายป่าไม้ให้สามารถอธิบายพาหนะ สัตว์พาหนะ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักรกล หรืออุปกรณ์ที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด แม้ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดได้หรือไม่

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 5) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

1. ในปัญหาข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 4 คณะกรรมการฯ เห็นว่า ปัญหาว่าทรัพย์สินใดมิใช่เป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดเป็นข้อเท็จจริง และเมื่อปรากฏว่าทรัพย์สินใดมิใช่เป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด และปรากฏข้อเท็จจริงเป็นไปตาม มาตรา 64 ตรี (1) หรือ (2) อย่างใดอย่างหนึ่ง รัฐมนตรีย่อมอนุมัติให้คืนทรัพย์สินดังกล่าวแก่เจ้าของที่แท้จริงได้ และแม้จะปรากฏข้อเท็จจริงเป็นไปตามมาตรา 64 ตรี (1) และ (2) รัฐมนตรีจะไม่อนุมัติให้คืนทรัพย์สินก็ได้ หากมีเหตุผลอันสมควร ส่วนความรับผิดชอบทางแพ่งในกรณีทรัพย์สินเสื่อมสภาพไปนั้น ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี

2. ในปัญหาข้อ 3 และข้อ 5 คณะกรรมการฯ เห็นว่า ตามมาตรา 85 วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อำนาจในการคืนทรัพย์สินที่ยึดไว้เป็นของเจ้าพนักงานผู้จับหรือรับตัวผู้ถูกจับไว้ การที่พนักงานอัยการมีความเห็นให้จัดการคืนรถยนต์ของกลางตาม มาตรา 85 วรรคสาม จึงมีความหมายเป็นเพียง “คำแนะนำ” ไม่มีผลบังคับตามกฎหมาย ให้เจ้าพนักงานผู้จับหรือรับตัวผู้ถูกจับไว้ต้องคืนทรัพย์สินที่ยึด พนักงานอัยการไม่มีอำนาจสั่งคืนของกลางที่ยึดไว้ตามมาตรา 64 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ต่อไป การทำเรื่องเสนอรัฐมนตรีดังกล่าวจึงไม่เป็นการละเมิดแต่อย่างใด

3. ในปัญหาข้อ 6 คณะกรรมการฯ เห็นว่า กฎหมายป่าไม้ปัจจุบันให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้กว้างขวางในการยึดทรัพย์สินฯ ไว้ได้จนกว่าพนักงานอัยการจะสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีถึงที่สุด (มาตรา 64 ทวิ) ซึ่งทำให้ศาลมีโอกาสพิจารณาว่าจะริบทรัพย์สินดังกล่าวหรือไม่ (มาตรา 74 ทวิ) และควรขอคืนทรัพย์สินฯ ก่อนคดีถึงที่สุดก็กระทำได้โดยจำกัด (มาตรา 64 ตรี) จึงไม่น่าจะต้องแก้ไขกฎหมายป่าไม้ในหลักการนี้ และการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้รับทรัพย์สินของเจ้าของทรัพย์สินซึ่งไม่รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดย่อมขัดต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ทั้งนี้ โดยมีผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมป่าไม้) เป็นชี้แจงข้อเท็จจริงรายละเอียดของความเห็นปรากฏตามบันทึกที่ได้เสนอมาพร้อมหนังสือนี้ อย่างไรก็ตาม เลขานุการฯ ใคร่ขอเรียนว่า เลขานุการฯ เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 5) เว้นแต่ในปัญหาข้อ 6 ซึ่งกรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 5 มีความเห็นว่า ไม่น่าจะต้องมีการแก้ไขกฎหมายป่าไม้ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ และเห็นว่า การแก้ไขกฎหมายเพื่อให้รับทรัพย์สินของเจ้าของทรัพย์สินซึ่งไม่รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดย่อมขัดต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น ในข้อนี้ เลขานุการฯ ใคร่ขอเรียนเป็นข้อสังเกต 2 ประการ ดังนี้ คือ

(1) ในปัญหาที่เกี่ยวกับการแก้ไขกฎหมายป่าไม้ดังกล่าวว่า จะเป็นการขัดต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลหรือไม่นั้น เลขานุการฯ เห็นว่า ในต่างประเทศที่พัฒนาแล้วบางประเทศนักกฎหมายจะมีความเห็นว่า การออกกฎหมายให้รับทรัพย์สินของเจ้าของทรัพย์สินซึ่งไม่รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด ย่อมสามารถกระทำได้ในหลายๆ กรณี เช่น ในประเทศฝรั่งเศส ศาลได้พิพากษาให้บริษัทรถยนต์ของผู้ซึ่งมิได้เป็นทั้งตัวการและผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดฐานล่าสัตว์โดยผิดกฎหมาย (โดยเจ้าของทรัพย์สินที่ถูกริบอาจใช้สิทธิไล่เบี่ยเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำความผิดได้) เป็นต้นทั้งนี้ เพราะทฤษฎีกฎหมายเกี่ยวกับการตรากฎหมายบังคับให้ทรัพย์สิน (ที่ใช้ในการกระทำความผิด) ต้องตกเป็นของแผ่นดินนั้นได้พัฒนาไปแล้วและแตกต่างกับความเห็นของนักกฎหมายไทย กล่าวคือ บทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดให้ทรัพย์สิน (ที่ใช้ในการกระทำความผิด) ตกเป็นของแผ่นดินนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็น “โทษทางอาญา” เสมอไป แต่บัญญัติดังกล่าวถือว่าเป็น “วิธีการเพื่อความปลอดภัย” เพื่อป้องกันสังคม

(ประโยชน์สาธารณะ) อย่างหนึ่ง ฉะนั้น จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของนักกฎหมายของแต่ละประเทศย่อมแตกต่างกันตามพื้นฐานของแนวความคิดทางปรัชญากฎหมายของนักกฎหมายของประเทศนั้น ๆ

2. อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศไทยจะมีอุปสรรคอันเป็น “ข้อจำกัด” เกี่ยวกับปรัชญาทางกฎหมายมหาชนของนักกฎหมายโดยทั่ว ๆ ไปอยู่ในขณะนี้ก็ตาม แต่ทางราชการ (กรมป่าไม้) ก็อาจดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายป่าไม้ให้รัดกุมโดยให้มีบทบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์ที่แน่นอนสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ (เจ้าหน้าที่ป่าไม้-พนักงานสอบสวน-พนักงานอัยการ) ที่เกี่ยวกับการปราบปรามผู้กระทำความผิดเรื่องนี้ให้มีประสิทธิภาพดีขึ้นได้ ซึ่งในปัญหาที่คล้ายคลึงกันนี้ ทางราชการ (กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม) ก็ได้ดำเนินการแก้ไขกฎหมายแร่ (คือ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528) ไปแล้ว ฉะนั้น หากทางกรมป่าไม้เห็นสมควร ก็อาจดำเนินการให้มีการแก้ไขกฎหมายป่าไม้ในแนวทางเดียวกันกับกฎหมายแร่ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 5) ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้วส่งมาเรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดเพื่อโปรดทราบและส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติทำนองเดียวกัน

ส่งมายัง ป่าไม้เขตทุกเขต(เว้นป่าไม้เขตตาก) เพื่อทราบและถือปฏิบัติทำนองเดียวกัน

ส่งมาเรียน ผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อโปรดทราบและส่งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามนัยข้อ 1-2-3 ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) อมร จันทรสุมบูรณ์

(นายอมร จันทรสุมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2847/2536	นาย ดาบตำรวจ สันโดษ มา ป้อง	โจทก์
	กรมตำรวจ กับพวก	จำเลย

ป.วิ.อ. มาตรา 85

พ.ร.บ.ป่าไม้ มาตรา 64 ทวิ

พระราชบัญญัติป่าไม้ฯ มาตรา 64 ทวิ ให้นักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดบรรดาเครื่องมือเครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะหรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้ใช้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้การกระทำความผิด เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุดนั้น มิได้มีข้อความระบุถึงกรณีเจ้าของเครื่องมือดังกล่าวมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดก็ให้ยึดได้ ดังนั้นจะยึดทรัพย์สินของบุคคลที่มิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดไว้ประกอบคดีจนกว่าคดีจะถึงที่สุดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 หาได้ไม่

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รถยนต์หมายเลขทะเบียน 80-2940 หนองคาย เมื่อเดือนมีนาคม 2528 นายแสน แสงหล้าลูกจ้างโจทก์นำรถยนต์ดังกล่าวไปรับจ้างบรรทุกไม้แปรรูปหวงห้ามโดยมิได้รับอนุญาต ถูกพนักงานยึดไว้ โจทก์มิได้ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำผิดของนายแสน โจทก์ได้ขอรถยนต์คืนจากจำเลยแต่จำเลยไม่ยอมคืนให้เป็นการโต้แย้งสิทธิของโจทก์ทำให้โจทก์เสียหายเพราะไม่อาจใช้รถยนต์ได้ โจทก์ขอคิดค่าเสียหายวันละ 300 บาท นับตั้งแต่เดือนมีนาคม 2528 จนถึงวันฟ้องเป็นเวลา 4 ปี เป็นเงิน 438,000 บาท แต่โจทก์ขอคิดเพียง 270,000 บาทค่าซ่อมแซมและค่าเสื่อมราคาจำนวน 30,000 บาท ขอให้จำเลยร่วมกันคืนรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน 80-2940 หนองคาย และค่าเสียหายรวมเป็นเงิน 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่ถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระแก่โจทก์เสร็จ

จำเลยทั้งสี่ให้การว่า ฟ้องโจทก์เกี่ยวกับจำเลยที่ 2 เคลือบคลุม โจทก์ไม่ใช่เจ้าของรถยนต์ตามฟ้องและรู้เห็นเป็นใจในการกระทำผิดของนายแสน พนักงานสอบสวนจึงมีอำนาจยึดไว้จนกว่าคดีถึงที่สุด โจทก์ไม่มีสิทธิเรียกค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถยนต์ของกลางเพราะโจทก์ไม่ใช่เจ้าของ ค่าเสียหายจำเลยฟ้องมาเกิน 1 ปี จึงขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้อง

ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ร่วมกันคืนรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน 80-2940 หนองคาย แก่โจทก์ ค่าชออื่นให้ยก สำหรับจำเลยที่ 2 ให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ 1 และที่ 4 อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ด้วย นอกจากนี้แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงที่โจทก์และจำเลยทั้งสองฝ่ายได้นำสืบโดยมิได้โต้เถียงกันฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2528 เวลาประมาณ 2 นาฬิกา นายสถาพร ศิริศรี ปลัดอำเภอสังคมจังหวัดหนองคาย กับพวกได้จับกุมยึดรถยนต์ของกลางพร้อมด้วยไม้แปรรูป เนื่องจากนายแสน แสงหล้า ลูกจ้างของโจทก์ใช้รถยนต์ของกลางชนไม้แปรรูปหวงห้ามโดยมิได้รับอนุญาตซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 48 แต่นายแสนหลบหนีไปได้ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอสังคมจังหวัดหนองคาย สอบสวนแล้วมีความเห็นควรสั่งฟ้องนายแสน และพนักงานอัยการได้มีคำสั่งฟ้องแต่ยังไม่ได้ตัวนายแสนมาฟ้อง สำหรับรถยนต์ของกลางเป็นของโจทก์และโจทก์ไม่มีความรู้เห็นในการกระทำผิดของนายแสน พนักงานสอบสวนมอบให้จำเลยที่ 4 ดูแลรักษาและจำเลยที่ 4 ได้เก็บรถยนต์ของกลางไว้ที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอสังคมจังหวัดหนองคาย

พิเคราะห์แล้ว ปัญหาว่าโจทก์มีสิทธิขอคืนรถยนต์ของกลางหรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า โจทก์เป็นเจ้าของรถยนต์ของกลางซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำผิดของนายแสน ผู้ต้องหา ขณะนี้การสอบสวนเกี่ยวกับความผิดของนายแสนเสร็จสิ้นแล้วและมีคำสั่งฟ้องนายแสนแต่พนักงานอัยการไม่อาจนำตัวนายแสนส่งฟ้องต่อศาลได้ เนื่องจากนายแสนหลบหนีไปตั้งแต่ปี 2528 จนปัจจุบันนี้ โจทก์เองก็ไม่อาจยื่นคำร้องขอคืนรถยนต์ของกลางได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 36 เพราะกรณีมิใช่ศาลมีคำสั่งริบรถยนต์ของกลาง แต่เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 64 ทวิ ซึ่งบัญญัติว่า "ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดบรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้ใช้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามมาตรา 11 มาตรา 48 มาตรา 54 หรือมาตรา 69 ไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ จนกว่าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่" ซึ่งตามบทบัญญัติของมาตรานี้ มิได้มีข้อความระบุถึงกรณีที่เจ้าของทรัพย์สินมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดจะตีความว่าบทบัญญัติดังกล่าวมีความมุ่งหมายให้ยึดทรัพย์สินของบุคคลอื่นที่มิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดไม่ได้และรถยนต์ของกลางก็มิได้เป็นหลักฐานสำคัญแห่งองค์ความผิดเพื่อพิสูจน์ให้เห็นความผิดของนายแสนว่ากระทำความผิดฐานมีไม้แปรรูปไว้ในความครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต เจ้าพนักงานไม่มีอำนาจยึดรถยนต์ของโจทก์เอาไว้ประกอบคดีจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ตามนัยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 วรรคท้าย จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ต้องคืนรถยนต์ของกลางให้โจทก์ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษามาไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ และฎีกาให้เป็นพับ

(สุทธิ นิชิโรจน์ - บุญศรี กอบบุญ - เสมอ อินทรศักดิ์)



กฎกระทรวง

กำหนดลักษณะเลื่อยโซ่ยนต์และส่วนประกอบของเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “เลื่อยโซ่ยนต์” ในมาตรา ๓ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

“เลื่อยโซ่ยนต์” หมายความว่า

(๑) เครื่องมือสำหรับใช้ตัดไม้หรือแปรรูปไม้ที่มีฟันเลื่อยติดกับโซ่ซึ่งขับเคลื่อนด้วยกำลังเครื่องจักรกลที่ผลิตและประกอบสำเร็จรูปเพื่อการใช้งาน ที่มีต้นกำลังเกินกว่า ๒ แรงม้า โดยมีแผ่นบังคับโซ่ ที่มีขนาดความยาวเกินกว่า ๑๒ นิ้ว

(๒) ส่วนหนึ่งส่วนใดที่เป็นส่วนประกอบของเครื่องมือตาม (๑) ดังต่อไปนี้

(ก) เครื่องจักรกลต้นกำลังที่มีการออกแบบตัวเครื่องและอุปกรณ์ประกอบตัวเครื่องให้มีลักษณะหรือสภาพเพื่อนำมาประกอบเป็นเครื่องมือตาม (๑) โดยเฉพาะ ที่มีต้นกำลังเกินกว่า ๒ แรงม้า

(ข) แผ่นบังคับโซ่ ที่มีขนาดความยาวเกินกว่า ๑๒ นิ้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

อนงค์วรรณ เทพสุทิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้ลักษณะเลื่อยโซ่ยนต์และส่วนประกอบของเลื่อยโซ่ยนต์ เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับเลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบ

ตามพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือท่าล่าย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ วรรคหก และมาตรา ๑๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมป่าไม้ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับเลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบ ตามพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัด หรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ เมื่อได้รับเลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบ ให้นำทะเบียนเลื่อยโซยนต์ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่เก็บรักษาและจัดทำทะเบียนเลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบตามแบบ ลข.ปม.๑ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้นำทะเบียนเลื่อยโซยนต์แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากำหนดราคาเลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบ อย่างน้อย ๓ คน เพื่อกำหนดราคาเลื่อยโซยนต์แต่ละเครื่องตามสภาพ คุณภาพ และราคาตลาดให้เหมาะสมเป็นประจำทุกปี แล้วรายงานให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ให้ความเห็นชอบในการกำหนดราคาดังกล่าว เมื่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์เห็นชอบแล้วให้ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่จัดบันทึกราคาเลื่อยโซยนต์ที่คณะกรรมการพิจารณากำหนดราคาเลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบกำหนดลงในทะเบียนเลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบ ตามแบบ ลข.ปม.๑ แล้วสำเนารายงานให้อธิบดีกรมป่าไม้ทราบ

ข้อ ๖ ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดมีความประสงค์ที่จะขอเลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบไปใช้ประโยชน์ในราชการ หรือขอซื้อให้ยื่นคำขอขอรับหรือขอซื้อเลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบไปใช้ประโยชน์ในราชการ ตามแบบ ลข.ปม.๒ ท้ายระเบียบนี้ต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ท้องที่หรืออธิบดีกรมป่าไม้ ให้นำทะเบียนเลื่อยโซยนต์พิจารณาพร้อมความเห็นเสนออธิบดีกรมป่าไม้เพื่อพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๗ เมื่ออธิบดีกรมป่าไม้ได้อนุมัติแล้ว ให้นำทะเบียนเลื่อยโซยนต์พร้อมออกหนังสือรับรองการมอบเลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบ ตามแบบ ลข.ปม.๓ ท้ายระเบียบนี้และสำเนาทะเบียนเลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่รับรองถูกต้องให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจผู้ขอ

ในกรณีขอซื้อให้ผู้ขอชำระเงิน เพื่อส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แล้วจึงมอบเลื่อยโซยนต์พร้อมออกหนังสือรับรองการมอบเลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบ ตามแบบ ลข.ปม.๓ และสำเนาทะเบียนเลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบที่พนักงานเจ้าหน้าที่รับรองถูกต้อง

ให้นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ลงบันทึก ในแบบ ลข.ปม.๑ แล้วสำเนารายงานให้อธิบดีกรมป่าไม้ทราบ

ข้อ ๘ ให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจนำเลื่อยไซยนต์พร้อมหนังสือรับรองการมอบเลื่อยไซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบและสำเนาทะเบียนเลื่อยไซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบไปยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้มีเลื่อยไซยนต์ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่จะนำไปใช้ ให้นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์พิจารณาออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยไซยนต์ต่อไป

ข้อ ๙ กรณีนายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ท้องที่หรืออธิบดีกรมป่าไม้เห็นว่าเลื่อยไซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบสมควรทำลาย ให้นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ท้องที่พิจารณาพร้อมความเห็นและบัญชีเลื่อยไซยนต์ที่สมควรทำลาย เพื่ออธิบดีกรมป่าไม้พิจารณาอนุมัติให้ทำลาย

ข้อ ๑๐ ให้นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์หรืออธิบดีกรมป่าไม้แต่งตั้งคณะกรรมการทำลายเลื่อยไซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งริบ อย่างน้อย ๓ คน เพื่อพิจารณาวิธีทำลายและทำลายเลื่อยไซยนต์ดังกล่าว

เมื่อทำลายแล้วให้นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกลงในแบบ ลข.ปม.๑ แล้วรายงานให้อธิบดีกรมป่าไม้ทราบ

ข้อ ๑๑ ให้อธิบดีกรมป่าไม้รักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ทั้งนี้คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมป่าไม้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

สมชัย เพียรสถาพร

อธิบดีกรมป่าไม้